

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2021/1100

af 5. juli 2021

om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ («grundforordningen»), særlig artikel 9, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFØRLØB**1.1. Indledning**

- (1) Europa-Kommissionen («Kommissionen») indledte den 14. maj 2020 en antidumpingundersøgelse vedrørende importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål («varmvalsede flade produkter» eller «den undersøgte vare») med oprindelse i Tyrkiet («det pågældende land») på grundlag af artikel 5 i grundforordningen ⁽²⁾.
- (2) Den 12. juni 2020 indledte Kommissionen en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen af den samme vare med oprindelse i Tyrkiet ⁽³⁾.

1.2. Registrering

- (3) Efter en anmodning fra klageren, der var understøttet af den krævede dokumentation, gjorde Kommissionen importen af den pågældende vare til genstand for registrering ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1686 ⁽⁴⁾ («forordningen om registrering») i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.

1.3. Midlertidige foranstaltninger

- (4) Den 17. december 2020 gav Kommissionen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19a parterne et sammendrag vedrørende den foreslåede midlertidige told og nærmere oplysninger om beregningen af dumpingmargenerne og de margener, der er tilstrækkelige til at afhjælpe den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen. Som forklaret i betragtning 215 og 216 i forordningen om midlertidig told medførte parternes bemærkninger ikke en ændring i margenerne, da disse ikke ansås for at vedrøre regnefejl.
- (5) Den 7. januar 2021 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/9 ⁽⁵⁾ («forordningen om midlertidig told»).

1.4. Efterfølgende sagsforløb

- (6) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig antidumpingtold («den foreløbige fremlæggelse af oplysninger»), indgav klagerne, et konsortium, der repræsenterer interesserne for visse brugere, en bruger, der importerede lange stålprodukter, de stikprøveudtagne eksporterende producenter, en importør, der var forretningsmæssigt forbundet med en af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, den tyrkiske sammenslutning af ståleksportører («ÇİB») og den tyrkiske regering («GOT») skriftlige indlæg for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner. To eksporterende producenter anmodede om og fik tilsendt yderligere oplysninger om beregningen af deres skadesmargener.

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 166 af 14.5.2020, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 197 af 12.6.2020, s. 4.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1686 af 12. november 2020 om at gøre importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet til genstand for registrering (EUT L 379 af 13.11.2020, s. 47).

⁽⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2021/9 af 6. januar 2021 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet (EUT L 3 af 7.1.2021, s. 4).

- (7) De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter og GOT.
- (8) Kommissionen fortsatte bestræbelserne på at indhente og efterprøve alle de oplysninger, som den anså for nødvendige for at nå frem til de endelige konklusioner. Kommissionen tog hensyn til de bemærkninger, som interesserede parter havde fremsat, og ændrede om nødvendigt sine foreløbige konklusioner for at nå frem til de endelige konklusioner.
- (9) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Tyrkiet («den endelige fremlæggelse af oplysninger»). Alle parter fik en frist til at fremsætte bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger.
- (10) De parter, der anmodede herom, fik også mulighed for at blive hørt. Der blev afholdt høringer med de tre stikprøveudtagne eksporterende producenter. Desuden anmodede en stikprøveudtaget eksporterende producent høringskonsulenten om at gribe ind med hensyn til anvendelsen af grundforordningens artikel 18.
- (11) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fandt Kommissionen en regnefejl i beregningen af den endelige dumpingmargen for en af de eksporterende producenter. Der blev derfor sendt en supplerende endelig fremlæggelse af oplysninger til den pågældende eksporterende producent, som fremsatte yderligere bemærkninger hertil.
- (12) De interesserede parters bemærkninger blev overvejet og, hvor det var relevant, taget i betragtning i denne forordning.

1.5. Stikprøveudtagning

- (13) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til stikprøveudtagningen, blev betragtning 7-18 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.6. Individuel undersøgelse

- (14) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, blev betragtning 19 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.7. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (15) Da der ikke blev fremsat bemærkninger til undersøgelsesperioden («UP») og den betragtede periode, blev betragtning 27 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

1.8. Ændring af geografisk anvendelsesområde og proceduremæssige krav

- (16) Siden den 1. januar 2021 har Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland («Det Forenede Kongerige») ikke længere været en del af Den Europæiske Union. Denne forordning er derfor baseret på data for Den Europæiske Union uden Det Forenede Kongerige («EU-27»). Kommissionen anmodede derfor klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter om at indsende visse dele af deres oprindelige spørgeskemabesvarelser udelukkende med data for EU-27. Klageren og de stikprøveudtagne EU-producenter indsendte de ønskede oplysninger. Da forskellen mellem de makroøkonomiske indikatorer, der er offentliggjort i forordningen om midlertidig told, og de makroøkonomiske data for EU-27 skyldes udelukkelsen af data fra en enkelt producent i Det Forenede Kongerige, er visse tabeller i denne forordning angivet i intervaller for ikke at videregive fortrolige oplysninger vedrørende den pågældende interesserede part.
- (17) Med hensyn til dumping blev kun de stikprøveudtagne eksporterende producenters eksportsalg til EU-27 taget i betragtning med henblik på at beregne de endelige dumpingmargener.
- (18) Endelig anmodede Kommissionen i forbindelse med vurderingen af Unionens interesser også om oplysninger vedrørende indvirkningen af Det Forenede Kongeriges udtræden på spørgeskemabesvarelserne fra brugere og importører, nemlig Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere og dem, der repræsenteres af Network Steel Group. San Polo Lamiere reagerede ikke på Kommissionens anmodning. De øvrige parter anførte, at Det Forenede Kongeriges udtræden ikke havde nogen indvirkning på de oplysninger, de allerede havde fremlagt.

- (19) Den 12. januar 2021 meddelte Kommissionen ved et notat til sagen ⁽⁶⁾ virksomheder og sammenslutninger fra Det Forenede Kongerige, at de ikke længere ville kunne betragtes som interesserede parter i handelsbeskyttelsesprocedurer. Kun International Steel Trade Association, en part i Det Forenede Kongerige, der repræsenterer interesserne for importører og brugere, der blev registreret som en interesseret part, reagerede på notatet ved at indgive en begrundet anmodning om fortsat at blive betragtet som en interesseret part i denne procedure. Da denne part har en hub i Tyskland, der repræsenterer relevante EU-virksomheder i EU-27, accepterede Kommissionen partens anmodning.
- (20) GOT fandt, at Det Forenede Kongeriges udtræden gjorde de midlertidige foranstaltninger, der blev indført den 7. januar 2021, ubegrundede og ulovlige, fordi de var baseret på data for EU-28. Den 29. januar 2021 anmodede GOT Kommissionen om at bringe de midlertidige foranstaltninger til ophør og foretage en analyse baseret på data, der ikke omfattede Det Forenede Kongerige. Kommissionen fandt, at GOT's anmodning var ubegrundet, da de midlertidige foranstaltninger var resultatet af de konklusioner, der allerede blev meddelt de interesserede parter i 2020 på et tidspunkt, hvor Unionen stadig havde 28 medlemsstater.
- (21) Desuden hævdede GOT og to af de stikprøveudtagne eksporterende producenter, at eventuelle midlertidige foranstaltninger ikke bør forblive i kraft i mere end tre måneder i lyset af artikel 11, stk. 2, i aftalen mellem Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Republikken Tyrkiet om handel med produkter, der er omfattet af traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (»Tyrkiet/EKSF-aftalen«) ⁽⁷⁾. Kommissionen var imidlertid af den opfattelse, at bestemmelserne i artikel 11 i Tyrkiet/EKSF-aftalen kun er relevante, hvis den skadelidte part specifikt påberåber sig denne artikel. I denne undersøgelse påberåbte Kommissionen sig ikke bestemmelserne i artikel 10 eller 11 i Tyrkiet/EKSF-aftalen, og Kommissionen var derfor ikke forpligtet til at indføre midlertidige foranstaltninger for en kortere periode end seks måneder, jf. grundforordningens bestemmelser.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Påstande vedrørende varedækningen

- (22) En producent af gaffeltrucks og komponenter til gaffeltrucks og byggemaskiner anmodede i den foreløbige fase om, at varmvalsede lange emner af stål blev udelukket fra den undersøgte vare. I forordningen om midlertidig told fastslog Kommissionen foreløbigt, at varmvalsede lange emner af stål falder uden for denne undersøgelses anvendelsesområde, fordi et langt varmvalsede emne med en længde på 6-12 meter er et langt produkt og ikke et fladt produkt af stål.
- (23) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger gentog parten sin anmodning. Den bemærkede, at de pågældende varer stadig var omfattet af varedefinitionen og derfor var omfattet af foranstaltningerne. Den anmodede derfor om udelukkelse af »varer med en længde på over 6 000 mm« med henblik på at udelukke de samme varer, dvs. visse lange varmvalsede emner henhørende under KN-kode 7226 91 91, som er en af de KN-koder, der er omfattet af foranstaltninger. Kommissionen fandt, at den af parten foreslåede udelukkelse ikke kunne anvendes, da den ville omfatte visse varmvalsede flade produkter, der skulle være omfattet af foranstaltningerne. I den forbindelse bemærkede klageren, at en længde på 10 000 mm kan gælde for varmvalsede flade produkter i oprullet stand og endda for visse afkortede varer af varmvalsede flade produkter og derfor ikke udelukkende var en egenskab ved varerne i anmodningen om udelukkelse. Klageren var imidlertid enig i, at det ikke var hensigten, at de pågældende varmvalsede lange produkter af stål skulle være omfattet af undersøgelsen.
- (24) Kommissionen fandt, at produkterne i gaffeltruckproducentens anmodning har andre grundlæggende egenskaber end varmvalsede flade produkter, ikke på grund af deres længde, men snarere med hensyn til tykkelse og bredde, som gør dem til andre produkter, der har en anden anvendelse. Der blev derfor indrømmet en undtagelse for »produkter, a) hvis bredde er op til og med 350 mm, og b) hvis tykkelse er 50 mm eller derover, uanset produktets længde«.
- (25) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede Erdemir Romania S.R.L. om udelukkelse af såkaldte »magnetiske« varmvalsede ikkekornorienterede siliciumprodukter henhørende under KN-kode 7225 19 10, fordi virksomheden kun køber disse varer fra sin modervirksomhed Erdemir i Tyrkiet på grund af EU-producenternes påståede praksis (dvs. høje priser og begrænsede forsyninger) og den påståede mangel på konkurrence med EU-producenterne. Erdemir Romania S.R.L. hævdede, at hvis de pågældende varer ikke udelukkes, vil det have en negativ indvirkning på virksomheden selv og på den rumænske økonomi generelt.

⁽⁶⁾ t21.000389.

⁽⁷⁾ EFT L 227 af 7.9.1996, s. 3.

- (26) Ovennævnte anmodning om udelukkelse vedrører levering af varmvalsede flade produkter som input til en producent af elektrostål i Rumænien fra dennes modervirksomhed Erdemir i Tyrkiet. Kommissionen fandt, at sådanne inputmaterialer ikke adskiller sig fra andre, men har de samme egenskaber som andre typer varmvalsede flade produkter, der er omfattet af foranstaltninger, for så vidt angår deres grundlæggende fysiske, tekniske og kemiske egenskaber, deres endelige anvendelsesformål og indbyrdes udskiftelighed. Kommissionen afviste derfor anmodningen om udelukkelse af »magnetiske« varmvalsede ikkekornorienterede siliciumprodukter henhørende under KN-kode 7225 19 10. Desuden fremstiller flere EU-producenter »magnetiske« varmvalsede ikkekornorienterede siliciumprodukter, som konkurrerer direkte med importerede varer. Med hensyn til indvirkningen på den anmodende part kunne Kommissionen ikke se, hvorfor den manglende udelukkelse ville være »katastrofal«, som hævdedt af parten, i betragtning af niveauet for den gældende antidumpingtold, som modervirksomheden er pålagt.

2.2. Konklusion

- (27) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende varedækningen, bekræftede Kommissionen konklusionerne i betragtning 28-33 i forordningen om midlertidig told, som revideret i betragtning 24 ovenfor.

3. DUMPING

- (28) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen skriftlige bemærkninger fra de tre stikprøvedtagne eksporterende producenter og fra klageren om de foreløbige og endelige konklusioner vedrørende dumping.

3.1. Anvendelse af grundforordningens artikel 18

- (29) Nærmere oplysninger om anvendelsen af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår oplysninger fra to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter vedrørende de transportomkostninger, der blev indberettet i forbindelse med salg på hjemmemarkedet, fremgår af betragtning 26 og 56-59 i forordningen om midlertidig told.
- (30) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modsatte de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter sig den midlertidige anvendelse af grundforordningens artikel 18 med hensyn til deres indenlandske transportomkostninger og hævdede, at betingelserne for at anvende denne artikel ikke var opfyldt i det foreliggende tilfælde. De hævdede også, at hvis Kommissionen konkluderede andet, kunne den kun foretage en justering af de indenlandske transportomkostninger for de leveringsruter, for hvilke virksomhedernes oplysninger blev anset for ukorrekte.
- (31) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstand og støttede Kommissionens midlertidige anvendelse af grundforordningens artikel 18 for så vidt angår de pågældende eksporterende producenters transportomkostninger.
- (32) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de pågældende eksporterende producenter deres påstande. For det første hævdede de, at det ikke længere var nødvendigt at identificere omkostningerne ved transport af varmvalsede flade produkter mellem en producent og en anden virksomhed i gruppen, da Kommissionen besluttede at foretage separate beregninger af dumpingmargenen for begge de eksporterende producenter i gruppen. For det andet gjorde de gældende, at Kommissionen burde have anvendt de oplysninger, der var afgivet som svar på artikel 18-brevet, og kun skulle have tilpasset transportomkostningerne for leveringsruter, der involverede et lager/en havn tilhørende en forretningsmæssigt forbundet virksomhed inden for gruppen som et mellemliggende salgs- eller leveringssted. I den forbindelse anmodede virksomheden også høringskonsulenten om at gribe ind, og der blev afholdt en høring den 6. maj 2021.
- (33) Kommissionen analyserede påstanden og konkluderede, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 med hensyn til de eksporterende producenters indenlandske transportomkostninger var berettiget. Selv om der blev foretaget separate beregninger for de to virksomheder som følge af deres bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, var virksomhederne for det første stadig forretningsmæssigt forbundne parter, og de interne transportomkostninger var derfor stadig relevante. For det andet indeholdt de dokumenter, som virksomhederne fremlagde til støtte for deres påstand, ingen nye oplysninger og indeholdt ikke en klar og fuldstændig oversigt over alle leveringsruter, der indgik i hjemmemarkedssalget af den undersøgte vare, og som ville gøre det muligt for Kommissionen klart at identificere — og dermed krydstjekke — alle transaktioner, hvor en forretningsmæssigt forbundet virksomheds lager/havn var involveret som et mellemliggende salgs- eller distributionssted. Ud fra de foreliggende oplysninger i sagen kunne det ikke med tilstrækkelig sikkerhed udelukkes, at der ikke var andre leveringsruter, hvor visse indenlandske transportomkostninger også skulle udelukkes.

- (34) I forlængelse af høringskonsulentens anbefalinger vurderede Kommissionen på ny, om justeringen af de eksporterende producenters indenlandske transportomkostninger var forholdsmæssig. Kommissionen bemærkede, at anvendelsen af grundforordningens artikel 18 kun vedrørte et begrænset antal salgstransaktioner på hjemmemarkedet (ca. 10 % for en eksporterende producent, ca. 20 % for den anden eksporterende producent i gruppen), og at Kommissionen kun korrigerede salgstransaktioner, der var blevet leveret til kunden. Justeringerne for størstedelen af salgstransaktionerne på hjemmemarkedet forblev således uændrede. Selv om Kommissionen anvendte de foreliggende faktiske oplysninger, afviste den ikke godtgørelsen for transportomkostninger fuldstændigt. I stedet anvendte den de faktiske data fra virksomhederne til at anslå transportomkostningerne for ruter, hvor det var uklart, om et tilknyttet mellemliggende punkt var involveret. I betragtning af de faktiske oplysninger og den kendsgerning, at de eksporterende producenter skal begrunde de krævede justeringer, fandt Kommissionen derfor, at den tilgang, der blev anvendt ved fastsættelsen af justeringen for transportomkostninger i forbindelse med hjemmemarkedssalg, var forholdsmæssig og ikke urimelig.
- (35) Påstanden blev derfor afvist, og Kommissionen bekræftede sine konklusioner i betragtning 56-59 i forordningen om midlertidig told.

3.2. Normal værdi

- (36) Nærmere oplysninger om beregningen af den normale værdi findes i betragtning 38-49 i forordningen om midlertidig told.
- (37) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ved fastsættelsen af virksomhedens produktionsomkostninger burde afstemme de genberegne omkostninger til et indkøbt input med producentens regnskaber.
- (38) Kommissionen behandlede påstanden og fandt den berettiget. Den metode, som Kommissionen anvendte i den foreløbige fase til omfordeling af omkostningerne i forbindelse med det indkøbte input for at afspejle forskellen i omkostninger som følge af forskelle i de tekniske egenskaber, førte til højere samlede omkostninger i forbindelse med dette input, som ikke stemte overens med den eksporterende producentens regnskaber. Påstanden blev derfor godtaget, og Kommissionen reviderede omkostningerne i forbindelse med det indkøbte input i overensstemmelse hermed i den endelige beregning.
- (39) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ved fastsættelsen af virksomhedens produktionsomkostninger burde have accepteret den godtgørelse for elektricitet, som den havde indberettet. Den gjorde gældende, at Kommissionen i sine foreløbige konklusioner misforstod virksomhedens rolle på det tyrkiske elmarked og YEKDEM-systemets generelle funktion som en støttemekanisme for vedvarende energi i Tyrkiet. Den eksporterende producent forklarede, at markedsoperatøren (EPIAS) sælger elektricitet fra vedvarende energikilder til markedsdeltagerne til en bestemt pris. Men hvis den markedspris, som EPIAS havde købt denne elektricitet til, senere viste sig at være lavere, ville forskellen blive refunderet til køberne af elektricitet. Virksomheden hævdede derfor, at det er nødvendigt med en godtgørelse for elektricitet for at afspejle dens nettoomkostninger ved elektricitet under hensyntagen til det refunderede beløb.
- (40) Kommissionen analyserede de nye forklaringer og konkluderede, at påstanden var berettiget. Påstanden blev derfor godtaget, og godtgørelsen for elektricitet blev medtaget i produktionsomkostningerne i virksomhedens endelige dumpingberegning.
- (41) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen i forbindelse med beregningen af produktionsomkostningerne ved varmvalsedede flade produkter kun burde have set på omkostningerne til varmvalsedede flade produkter solgt på hjemmemarkedet, som producenten havde fremlagt separat fra omkostningerne ved varmvalsedede flade produkter eksporteret til Unionen, i stedet for at fastsætte en samlet omkostning ved produktion af varmvalsedede flade produkter ved at lægge de to sæt omkostningsdata sammen. Virksomheden hævdede, at en sådan tilgang ikke tog hensyn til, at varesammensætningen inden for en varetype, der er defineret i varekontrolnummeret (»PCN«), kan variere afhængigt af markedet.
- (42) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producentens påstand og anførte, at hvis to eller flere varer henhører under det samme varekontrolnummer, bør de have samme produktionsomkostninger, selv hvis producenten anser dem for at være forskellige i sit eget omkostningsregnskabssystem. De bør derfor indberettes i samme tabel over produktionsomkostninger.

- (43) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den eksporterende producent påstanden om, at kun produktionsomkostningerne for hjemmemarkedssalget, som blev indberettet særskilt fra produktionsomkostningerne ved salg til Unionen, burde have været taget i betragtning ved beregningen af den normale værdi.
- (44) Kommissionen fandt, at den eksporterende producent ikke påviste faktuelle forskelle i produktionsomkostningerne pr. marked, som kunne berettige en særskilt omkostningsberegning. De påståede omkostningsforskelle opstod, fordi virksomheden fremlagde produktionsomkostningerne på grundlag af sine interne koder og ikke på grundlag af varekontrolnumre. Kommissionen fandt, at der ikke er nogen grund til at skelne mellem produktionsomkostningerne ved varer, der sælges på hjemmemarkedet, og ved eksporterede varer, hvis der ikke er faktuelle forskelle i produktionsprocessen. Da den eksporterende producent ikke fremlagde nogen dokumentation for, at produktionsprocessen med henblik på eksport og hjemmemarkedssalg inden for samme varekontrolnummer var forskellig, konkluderede Kommissionen, at den ikke kunne acceptere to datasæt for omkostninger. Påstanden blev derfor afvist.
- (45) De tre eksporterende producenter fremsatte bemærkninger til beregningen af deres SA&G på hjemmemarkedet, navnlig vedrørende udelukkelsen eller den midlertidige omfordeling af visse finansielle poster såsom finansielle indtægter, valutakursgevinster og -tab og ekstraordinære indtægter og tab med henblik på beregningen af SA&G.
- (46) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstande og anførte, at de udelukkede beløb ikke var knyttet til produktion eller salg af den undersøgte vare, men var resultatet af andre af virksomhedernes aktiviteter såsom banktilgodehavender og revalueringer.
- (47) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de tre eksporterende producenter deres påstande vedrørende beregningen af SA&G.
- (48) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter satte spørgsmålstegn ved, at Kommissionen omklassificerede visse udgifter fra omkostninger ved solgte varer til SA&G eller til produktionsomkostninger (såsom udgifter til uudnyttet kapacitet, hensættelser til inaktivt materiel), mens den ikke gjorde det samme med visse andre udgifter, der var angivet under omkostninger ved solgte varer. Virksomhederne hævdede endvidere, at Kommissionen burde have taget hensyn til de realiserede valutagevinster/-tab samt gevinster/tab som følge af forskelle i værdiansættelse. Endelig hævdede virksomhederne, at den delvise omklassificering af transportrelaterede SA&G-omkostninger til generelle SA&G-omkostninger ikke burde have været foretaget for den forretningsmæssigt forbundne forhandler i gruppen, da virksomheden ikke havde interne transportomkostninger. Sidstnævnte påstand blev gentaget efter den supplerende endelige fremlæggelse af oplysninger. De eksporterende producenter hævdede navnlig, at spørgsmålet ikke kunne vedrøre den forretningsmæssigt forbundne forhandler, da den pågældende var det sidste led i transportforløbet.
- (49) Med hensyn til omklassificeringen af de udgifter, der blev indberettet under omkostninger ved solgte varer, havde virksomheden indberettet visse udgifter, som hverken var medtaget i produktionsomkostningerne eller i SA&G. Kommissionen fandt således, at disse udgifter fejlagtigt ville blive udelukket fra fastsættelsen af den normale værdi, hvis de ikke blev omklassificeret til en af disse kategorier. Samtidig fandt Kommissionen, at de udgifter, som ikke var blevet omklassificeret, enten ikke var forbundet med produktion og/eller salg af den undersøgte vare (f.eks. derivattransaktioner), eller at forbindelsen til produktion og/eller salg af den undersøgte vare var uklar (f.eks. forskelle i råmaterialepriserne).
- (50) Med hensyn til valutakursgevinster/-tab fandt Kommissionen, at disse gevinster/tab var et resultat af afslutningstransaktioner og derfor ikke var knyttet til produktion og/eller salg af den undersøgte vare. Desuden forklarede virksomhederne, at valutakursgevinsterne/-tabene skyldtes transaktioner i EUR eller TRY, da deres regnskabsvaluta var USD. Da hjemmemarkedssalget fandt sted i USD, fandt Kommissionen, at de realiserede valutakursgevinster/-tab ikke kunne tilskrives hjemmemarkedssalget og derfor burde have været taget i betragtning ved fastsættelsen af de SA&G-omkostninger, der blev anvendt ved afgørelsen af, om handelen havde fundet sted i normal handel.
- (51) Endelig fandt Kommissionen med hensyn til omklassificeringen af interne transportomkostninger, som bestemmelserne i grundforordningens artikel 18 fandt anvendelse på, jf. betragtning 29-35, for så vidt angår den forretningsmæssigt forbundne forhandler, at spørgsmålet vedrørte virksomhedsgruppen, herunder den forretningsmæssigt forbundne forhandlers drift. Med hensyn til den forretningsmæssigt forbundne forhandler bemærkede Kommissionen, at virksomheden havde sine lokaler fire forskellige steder. Det kunne derfor ikke udelukkes, at varerne først blev transporteret til et af de andre steder, inden de blev sendt til eller afhentet af kunden.

- (52) Kommissionen bekræftede derfor sin tilgang fra den foreløbige fase og afviste de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenters påstande.
- (53) En eksporterende producent var uenig i Kommissionens afvisning af valutakursgevinster/tab, ekstraordinære indtægter og finansielle indtægter, som virksomheden indberettede i sine SA&G. Virksomheden hævdede desuden, at Kommissionen fjernede finansielle indtægter, men ikke finansielle udgifter fra SA&G.
- (54) I henhold til sin regnskabspraksis var den pågældende virksomhed ikke i stand til særskilt at indberette realiserede valutakursgevinster/-tab, som er direkte forbundet med produktion og/eller salg af den undersøgte vare. Kommissionen var derfor ikke i stand til at fastsætte det faktiske beløb for de indberettede valutakursgevinster/-tab, der kunne tages i betragtning ved beregningen af SA&G.
- (55) Med hensyn til de ekstraordinære indtægter bemærkede Kommissionen, at virksomheden i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede, at de ekstraordinære indtægter vedrørte salgs- og produktionsaktiviteter i forbindelse med den undersøgte vare. Virksomheden fremlagde imidlertid ingen beviser, der underbyggede denne påstand. Desuden præciserede Kommissionen, at den kun afviste den ene post, der var indberettet under den ekstraordinære indkomst, og hvis karakter ikke kunne fastslås på grundlag af oplysningerne fra virksomheden.
- (56) Endelig har Kommissionen også nøje gennemgået de oplysninger, der er indberettet under finansielle indtægter og finansielle udgifter. Kommissionen afviste virksomhedens påstand om finansielle indtægter, da de ikke var forbundet med virksomhedens daglige produktions- og salgsaktiviteter, men snarere med finansielle transaktioner, der ikke vedrørte produktion og/eller salg af den undersøgte vare. I modsætning hertil fandt Kommissionen på grundlag af virksomhedens oplysninger, at virksomhedens finansielle udgifter vedrørte dens produktions- og salgsaktiviteter i forbindelse med varmvalsede flade produkter.
- (57) Kommissionen bekræftede derfor sin tilgang fra den foreløbige fase og afviste den eksporterende producents påstande.
- (58) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen ikke burde have set bort fra de oplysninger, virksomheden havde fremlagt i den foreløbige fase, da der ikke er nogen tidsmæssig undtagelse, der ville give Kommissionen mulighed for at gøre dette, så længe oplysningerne indgives inden for tidsfristerne i undersøgelsen, og den interesserede part, der indsendte disse oplysninger, samarbejder med Kommissionen.
- (59) I den foreløbige fase anfægtede den pågældende eksporterende producent Kommissionens foreløbige korrektioner af virksomhedens krydstjekkede SA&G og fremlagde yderligere oplysninger herom. Kommissionen havde omfordelt visse SA&G-omkostninger, som virksomheden oprindeligt havde allokeret til andre varer, herunder input i produktionen af varmvalsede flade produkter fremstillet af virksomheden selv. Kommissionen undersøgte nøje de fremlagte supplerende oplysninger og konkluderede, at disse oplysninger ikke beviste, at den metode, som Kommissionen anvendte til at omfordele SA&G, var urimelig eller uhensigtsmæssig, navnlig i betragtning af, at producenten ikke havde fremlagt og allokeret disse SA&G-omkostninger under krydstjekket uden kontrolbesøg, og at den i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger havde anerkendt, at SA&G vedrørende de input, der blev anvendt i produktionen af den undersøgte vare, kunne allokere til den undersøgte vare. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (60) En gruppe af eksporterende producenter modsatte sig den foreløbige beslutning om at lægge data vedrørende omkostninger og salg sammen for så vidt angår de to produktionsenheder i gruppen med henblik på beregningen af gruppens dumpingmargen. Parten hævdede, at Kommissionen derimod først burde have beregnet individuelle dumpingmarginer for de to forretningsmæssigt forbundne producenter på grundlag af deres egne normale værdier og eksportpriser og derefter burde have beregnet en vejret gennemsnitlig dumpingmargen for hele gruppen på dette grundlag.
- (61) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og anførte, at Kommissionen med rette behandlede virksomhederne som en enkelt enhed i betragtning af karakteren af gruppens økonomiske aktiviteter.

- (62) Kommissionen konkluderede, at eftersom de to eksporterende producenter i gruppen hver især havde fremlagt deres egne omkostnings- og salgsdata på en måde, der gjorde det muligt at skelne mellem og følge omkostningerne og salgsstrømmene for hver af de to eksporterende producenters varer individuelt, var det muligt og mere nøjagtigt at beregne to særskilte dumpingmargener og først derefter samle dem i én vejet gennemsnitlig dumpingmargen for hele gruppen. Gruppens påstand blev derfor accepteret, og dens dumpingmargen blev beregnet i overensstemmelse hermed.
- (63) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen med urette foreløbigt havde medregnet visse udgifter til uudnyttet kapacitet i produktionsomkostningerne, og hævdede, at sådanne udgifter kun vedrørte andre varer end den undersøgte vare.
- (64) Kommissionen analyserede oplysningerne fra den eksporterende producent og fandt påstanden berettiget. Den foreløbige medregning af disse udgifter til uudnyttet kapacitet i omkostningerne ved den undersøgte vare skyldtes en misforståelse med hensyn til den varekategori, som disse udgifter vedrørte. Påstanden blev derfor accepteret, og de dermed forbundne omkostninger i forbindelse med uudnyttet kapacitet blev fjernet fra den eksporterende producents produktionsomkostninger.
- (65) En eksporterende producent gentog påstanden om at betragte de faktiske produktionsomkostninger ved plader (inputmateriale til varmvalsede flade produkter), som blev afholdt af dennes forretningsmæssigt forbundne leverandør, i stedet for den indkøbspris, som den forretningsmæssigt forbundne leverandør forlangte. Desuden bemærkede virksomheden, at en sådan fremgangsmåde var hensigtsmæssig, da Kommissionen i den foreløbige fase sammenlagde oplysningerne fra de to forretningsmæssigt forbundne producenter og beregnede en samlet dumpingmargen.
- (66) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og anførte, at omkostningerne ved plader skulle indberettes som afholdt af den eksporterende producent. Da plader ikke blev overført på omkostningsniveau, men over, ville det være konkurrencefordrejende at tage den forretningsmæssigt forbundne leverandørs omkostninger ved plader i betragtning.
- (67) Kommissionen bemærkede, at de omkostninger, der anvendes i beregningen af den normale værdi, i rimeligt omfang skal afspejle de omkostninger, der er forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare, som registreret i virksomhedens regnskaber, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 5. I regnskaberne hos den eksporterende producent, der fremsatte påstanden, blev omkostningerne ved plader bogført på samme niveau som den købspris, der blev betalt til den forretningsmæssigt forbundne leverandør. Den salgspris på plader, som den eksporterende producent betalte, var sammenlignelig med prisen ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne parter, og Kommissionen fandt derfor, at de i rimeligt omfang afspejlede de omkostninger, der var forbundet med produktion og salg af den undersøgte vare. Desuden betragtede Kommissionen de to producenter som særskilte enheder og foretog to separate dumpingberegninger, og det yderligere argument vedrørende den sammenlagte beregning blev derfor irrelevant i den foreløbige fase. Kommissionen bekræftede derfor de foreløbige undersøgelsesresultater.
- (68) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen med urette midlertidigt justerede omkostningerne til jernmalmpiller, da den fastsatte produktionsomkostningerne ved varmvalsede flade produkter — en justering, der blev foretaget, fordi omkostningerne ved disse piller var baseret på købspriserne fra forretningsmæssigt forbundne parter, dvs. ikke afspejlede den faktiske markedspris. Den eksporterende producent hævdede også, at hvis der skulle foretages en justering, kunne kun en del af de deraf følgende ekstraomkostninger henføres til produktionen af den undersøgte vare, da jernmalmpiller også anvendes til fremstilling af andre varer.
- (69) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og støttede Kommissionens justering af omkostningerne ved jernmalmpiller, da de købspriser, der blev betalt til forretningsmæssigt forbundne enheder, ikke var på armslængdevilkår.
- (70) Kommissionen bekræftede sin foreløbige konklusion om, at det i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 5, var nødvendigt at foretage en justering af den eksporterende producents omkostninger ved jernmalmpiller, da disse næsten udelukkende blev købt fra forretningsmæssigt forbundne parter til priser, der ikke var i overensstemmelse med armslængdeprincippet. De blev derfor erstattet af salgsprisen til ikke forretningsmæssigt forbundne parter som oplyst af virksomheden. Påstanden om, at kun en del af de deraf følgende ekstraomkostninger skulle henføres til produktionen af den undersøgte vare, blev ikke afspejlet i virksomhedens spørgeskemaafgørelse, og nøjagtigheden af disse oplysninger kunne ikke krydstjekkes på et så sent tidspunkt i undersøgelsen. Påstanden blev derfor afvist.

- (71) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog den eksporterende producent argumentet om, at købsprisen på jernmalmpiller fra forretningsmæssigt forbundne parter var på armslængdevilkår, og anfægtede den måde, hvorpå Kommissionen beregnede denne justering ved at allokere alle yderligere omkostninger til den undersøgte vare, samtidig med at den hævdede, at jernmalmpiller også anvendes til produktion af andre varer. Med hensyn til sidstnævnte punkt anfægtede virksomheden også Kommissionens konklusion om, at oplysningerne om allokeringen af udgifter var nye og ikke kunne krydstjekkes.
- (72) Kommissionen revurderede nøje de argumenter og oplysninger, som virksomheden havde fremført i sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede, at den forretningsmæssigt forbundne leverandør af jernmalmpiller faktisk solgte råmaterialet til den eksporterende producent med en avance. Ikke desto mindre lå avancen langt under det niveau, som den eksporterende producent hævdede, og langt under den avance, der blev anvendt på salget mellem virksomheder i gruppen i overensstemmelse med gruppens politik for interne afregningspriser, og den syntes derfor ikke at afspejle avancen ved en armslængdetransaktion. Desuden fremlagde virksomheden ikke andre beviser for, at en sådan avance afspejlede et rimeligt niveau, som en uafhængig handelsvirksomhed ville opkræve. Med hensyn til andelen af indkøbte jernmalmpiller, der anvendes til fremstilling af varmvalsede flade produkter, bemærkede Kommissionen, at virksomheden indberettede købet af forskellige former for jernmalm separat. Men omkostningerne ved jernmalm, der blev anvendt til fremstilling af varmvalsede flade produkter, blev indberettet af virksomheden uden yderligere opdeling, og det var derfor ikke muligt at bekræfte det mere detaljerede forbrug af jernmalmpiller i produktionen af varmvalsede flade produkter. Desuden viste oplysningerne i den kapacitetsrapport, som den eksporterende producent indsendte som bilag til den oprindelige spørgeskemabesvarelse, at alle indkøbte jernmalmpiller fuldt ud blev anvendt til fremstilling af varmvalsede flade produkter i den mængde, som virksomheden havde indberettet. Kommissionen afviste derfor endeligt påstanden.
- (73) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksporterende producent, at Kommissionen ikke burde tilføje yderligere SA&G-omkostninger til producentens hjemmemarkedssalg, som foregik via en forretningsmæssigt forbundet producent i gruppen, for at afspejle inddragelsen af en forretningsmæssigt forbundet forhandler. Denne eksporterende producent hævdede navnlig, at den forretningsmæssigt forbundne virksomhed, der var involveret i dette hjemmemarkedssalg, fakturerede de afholdte salgs- og generalomkostninger, herunder en avance, i overensstemmelse med gruppens politik for interne afregningspriser. Ifølge den eksporterende producent var den forretningsmæssigt forbundne forhandlers omkostninger derfor allerede afspejlet i dennes SA&G. Med henblik herpå henviste den eksporterende producent til et gruppeinternt servicegebyr, som den forretningsmæssigt forbundne virksomhed opkrævede.
- (74) Kommissionen bemærkede for det første, at den for at afspejle SA&G for en forhandler, der var involveret i hjemmemarkedssalg, anvendte en konservativ tilgang ved ikke at anvende den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producents faktiske SA&G, men SA&G fra en anden forretningsmæssigt forbundet virksomhed i gruppen, der udelukkende fungerede som forhandler i forbindelse med visse salgstransaktioner på hjemmemarkedet. I den forbindelse fandt Kommissionen, at den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producents SA&G ville være uforholdsmæssigt høje, mens den forretningsmæssigt forbundne forhandlers SA&G kunne anses for at ligge på et rimeligt niveau for de funktioner, som den forretningsmæssigt forbundne producent udførte i forbindelse med hjemmemarkedssalget. Kommissionen fandt desuden, at den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producent faktisk opkrævede gebyr fra den pågældende eksporterende producent for koncerninterne tjenester. På grundlag af oplysningerne fra virksomhederne var Kommissionen ikke i stand til at konkludere, om de tjenester, der faktureredes til den eksporterende producent, faktisk vedrørte omkostninger ved videresalg af den undersøgte vare på hjemmemarkedet, da de transaktioner, der var bogført i regnskaberne og/eller de udstedte fakturaer, alle blot var markeret som koncerninterne tjenester. Desuden udgjorde de udgifter til koncerninterne tjenester, der blev bogført i den eksporterende producents regnskaber og henført til den undersøgte vare, en ubetydelig del af nettosalget. I betragtning af usikkerheden med hensyn til arten af de koncerninterne tjenester, der var bogført i den pågældende eksporterende producents regnskaber, og den konservative tilgang, som Kommissionen valgte fra begyndelsen, afviste Kommissionen påstanden.

3.3. Eksportpris

- (75) Nærmere oplysninger om beregningen af eksportprisen findes i betragtning 50 og 51 i forordningen om midlertidig told. Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine foreløbige konklusioner.

3.4. Sammenligning

- (76) Nærmere oplysninger om sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen findes i betragtning 52-68 i forordningen om midlertidig told.

- (77) En eksporterende producent gentog sin påstand om, at den udgør én enkelt økonomisk enhed sammen med sin forretningsmæssigt forbundne forhandler i Tyrkiet, som solgte den undersøgte vare til Unionen i UP, og anfægtede derfor de justeringer, der foreløbigt blev foretaget af virksomhedens eksportpris i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i). Virksomheden henviste til tidligere retssager, navnlig med hensyn til tilstedeværelsen af en vis begrænset direkte eksport fra producentens side, og hævdede, at denne eksport ikke var tilstrækkelig til at afvise kravet om at blive betragtet som én enkelt økonomisk enhed. Virksomheden hævdede også, at producentens tilstedeværelse af direkte hjemmemarkedssalg er irrelevant for afgørelsen af, om der er tale om én enkelt økonomisk enhed på eksportsiden, og at den omstændighed, at producenten kontrollerer den forretningsmæssigt forbundne forhandler, er et væsentligt aspekt, der skal tages i betragtning ved vurderingen af påstanden.
- (78) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, modsatte klageren sig den eksporterende producents påstand og anførte, at den producerende enheds direkte salg viste, at forhandleren optræder som en forretningsmæssigt forbundet videresælger, og støttede Kommissionens justeringer af eksportprisen.
- (79) Kommissionen analyserede bemærkningerne og dokumentationen i sagsakterne, navnlig rammeaftalen mellem producenten og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler. Kommissionen bemærkede, at denne rammeaftale fastsætter en provision, der skal betales for solgte varer, og bemærkede, at opgaver, der normalt er forbundet med en salgsafdeling, blev varetaget af producenten, mens den forretningsmæssigt forbundne forhandlers opgaver svarede til en agents, når denne udfører en tjeneste i forbindelse med producentens eksport. Dette stemte også overens med den eksporterende producents relativt højere salgsomkostninger. Der blev ikke fremlagt yderligere oplysninger om kontraktforholdet mellem producenten og den forretningsmæssigt forbundne forhandler. Kommissionen konkluderede således, at rammeaftalen indeholdt bestemmelser, der ikke stemte overens med påstanden om, at den økonomiske realitet i forholdet mellem den forretningsmæssigt forbundne forhandler og producenten afspejlede forholdet mellem en producent og en intern salgsafdeling. Producenten forestod derimod salget direkte, mens den forretningsmæssigt forbundne forhandler varetog aktiviteter vedrørende eksport på vegne af producenten og mod provision. Sammenholdt med konklusionerne i den foreløbige fase om, at producenten også foretog direkte salg, konkluderede Kommissionen, at påstanden om en enkelt økonomisk enhed måtte afvises. Kommissionen bekræftede derfor sine foreløbige konklusioner i betragtning 54-55 i forordningen om midlertidig told.
- (80) Med hensyn til relevansen af det direkte eksportsalg gentog den eksporterende producent efter den endelige fremlæggelse af oplysninger grundlæggende de argumenter, der blev fremsat i dennes bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, som blev behandlet i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 79 ovenfor.
- (81) Den eksporterende producent anførte også, at hovedparten af dette eksportsalg ikke udgjorde et reelt eksportsalg, men fandt sted til købere på hjemmemarkedet i henhold til særlige retlige ordninger eller toldordninger. Kommissionen bemærkede, at den retlige ordning, der er knyttet til eksportsalget, ikke er afgørende for vurderingen af, om salget udgør eksportsalg, og at det forhold, at et sådant direkte salg fandt sted ud over det, der fandt sted på hjemmemarkedet, var bevis for, at producenten varetog salgsfunktionerne.
- (82) Derudover hævdede den eksporterende producent, at det forhold, at hele hjemmemarkedssalget blev foretaget direkte af producenten uden deltagelse af den forretningsmæssigt forbundne forhandler, ikke var relevant for at fastslå, om der var tale om en enkelt økonomisk enhed i forbindelse med eksportsalget. Kommissionen bemærkede, at denne omstændighed viste, at producenten har en fuldt fungerende intern salgsafdeling, hvilket er en relevant faktor og blev anerkendt som sådan af Retten ⁽⁸⁾.
- (83) Den eksporterende producent fremførte flere argumenter i forbindelse med den rammeaftale, som den havde indgået med sin forretningsmæssigt forbundne forhandler. Den fremførte, at grunden til, at der foreligger en sådan aftale mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, er et ønske om at have »dokumentation i tilfælde af statsrevision/skatterevision og regler om interne afregningspriser«. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at selv om aftalen mellem den eksporterende producent og dennes forretningsmæssigt forbundne forhandler også kan være relevant af skattemæssige årsager, ændrer dette ikke ved det forhold, at det klart fremgår af aftalen, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler leverede eksporttjenesteydelser mod betaling af en provision på grundlag af det pågældende salg. Den eksporterende producent bekræftede også, at det klart fremgår af aftalen, at det er den eksporterende producents (producentens) ansvar at

⁽⁸⁾ PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, sag T-26/12, Rettens dom af 25. juni 2015, præmis 50.

skaffe kunder og indgå de nødvendige kontrakter og aftaler med disse kunder. Efter Kommissionens opfattelse viste dette, at den eksporterende producent har sin egen fuldt fungerende salgsafdeling for eksportsalg, og at den forretningsmæssigt forbundne forhandler således ikke fungerede som den eksporterende producents interne salgsafdeling. Derudover synes den eksporterende producent med sin påstand at antyde, at en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), kun kunne foretages i situationer, hvor den forretningsmæssigt forbundne forhandler har til opgave at udføre alle de opgaver, der normalt varetages af en salgsafdeling. Dette er ikke korrekt. Grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), omhandler »provision, der betales i forbindelse med de pågældende salg« (i dette tilfælde eksportsalg) uden yderligere præcisering med hensyn til den type tjenesteydelser, der blev leveret. Formålet med en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), er at sikre, at enhver provision, der betales til en agent for eksportsalg som vederlag for de tjenesteydelser, der udføres af denne agent i forbindelse med dette salg, uanset arten af disse tjenester, justeres behørigt for at sikre sammenlignelighed med hjemmemarkedssalget. Påstanden blev derfor afvist.

- (84) Den eksporterende producent hævdede også, at bestemmelsen i kontrakten om, at fortjeneste eller tab fra aktiviteter i forbindelse med eksport af varer ikke kan forblive hos den forretningsmæssigt forbundne forhandler, ikke kunne forenes med den opfattelse, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ville have samme funktioner som en agent, der arbejder på provisionsbasis, da en agent ikke ville acceptere, at dennes (fulde) fortjeneste ville blive ført tilbage til produktionsvirksomheden, og at den kun ville blive kompenseret for udgifter i forbindelse med kontrol af reburser, udarbejdelse af toldbehandlingsdokumenter, forberedelse af den nødvendige eksportdokumentation og opkrævning af betaling. Kommissionen bemærkede, at de finansielle ordninger mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler afspejler de aktiviteter og funktioner, som den forretningsmæssigt forbundne forhandler i henhold til aftalen har forpligtet sig til at varetage mod vederlag. Den justering, som Kommissionen foretog ved analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, blev foretaget for at tage højde for disse funktioner og afspejle det korrekte vederlag for den service, der blev ydet på armslængdevilkår. Uanset om den forretningsmæssigt forbundne forhandler modtager betaling på grundlag af provision, der dækker de eksporttjenester, der leveres til den eksporterende producent, viser dette derfor, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler udfører de aftalte tjenester på vegne af den eksporterende producent, men uden et passende vederlag, herunder en rimelig fortjeneste. Påstanden blev derfor afvist.
- (85) Den eksporterende producent hævdede også, at den omstændighed, at virksomheden varetog en række opgaver, som normalt forbindes med en salgsafdeling, ikke forhindrer en konklusion om, at der er tale om en enkelt økonomisk enhed. Ifølge den eksporterende producent var det en mangeårig retspraksis, at en producent og en handelsvirksomhed stadig kan udgøre en enkelt økonomisk enhed, selv når producenten selv udfører visse salgsfunktioner. Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent i henhold til aftalens bestemmelser rent faktisk varetog størstedelen af, om ikke alle, de opgaver, der normalt forbindes med en salgsafdeling. Som allerede nævnt i betragtning 83 er dette i modstrid med den eksporterende producents påstand om, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler skal behandles som producentens interne salgsafdeling. Den forretningsmæssigt forbundne forhandler udfører snarere supplerende funktioner i forbindelse med eksportsalg mod vederlag eller provision, som anført af den eksporterende producent selv. Justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), blev netop foretaget for disse provisioner.
- (86) Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent gentagne gange henviste til de faktiske omstændigheder i Musim Mas-undersøgelsen og -dommen^(*). Den eksporterende producent synes kort sagt at antyde, at justeringen i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), ikke er berettiget, idet virksomhedens egen faktiske situation ikke svarer til situationen i Musim Mas-sagen. Kommissionen var uenig. Begrundelsen for en justering i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra i), skal undersøges på grundlag af de faktiske omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, og på grundlag af den dokumentation, som Kommissionen råder over. Musim Mas-dommen fastsatte ikke en minimumsstandard, der skulle opfyldes i hvert enkelt tilfælde. I Musim Mas-sagen var Domstolen snarere enig i den vurdering, som Rådet foretog på grundlag af de faktiske forhold, der blev konstateret i den pågældende sag. Som nævnt ovenfor gør flere af de relevante faktiske forhold i Musim Mas-sagen under alle omstændigheder sig gældende i den eksporterende producents situation, og herunder især eksistensen af en aftale, der er uforenelig med den opfattelse, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler reelt skulle være gruppens interne salgsafdeling.

(*) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas) mod Rådet for Den Europæiske Union, sag C-468/15P, Domstolens dom af 26. oktober 2016.

- (87) Den eksporterende producent hævdede også, at virksomhedens kontrol over den forretningsmæssigt forbundne forhandler, det forhold, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke køber fra ikke forretningsmæssigt forbundne leverandører, og at den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler befinder sig på samme adresse, udgør relevante faktorer for afgørelsen af, om der er tale om en enkelt økonomisk enhed.
- (88) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at ikke alle faktorerne hver for sig behøver at vise, at der ikke var tale om en enkelt økonomisk enhed mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler. Det er snarere de samlede betingelser for forholdet mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler, der skal tages i betragtning af Kommissionen. Eksistensen af kontrol er ikke afgørende for en konklusion om, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke er en intern salgsafdeling, men snarere leverer forskellige typer tjenesteydelser inden for gruppen, i dette tilfælde eksportrelaterede tjenesteydelser. At den forretningsmæssigt forbundne forhandler leverer eksporttjenesteydelser mod provision udelukkende til den eksporterende producent og forhandlerens beliggenhed, viser kun, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler ikke leverer de samme tjenesteydelser til andre kunder på nuværende tidspunkt. Dette betyder ikke, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler er den eksporterende producents interne salgsafdeling.
- (89) På grundlag af ovenstående fandt Kommissionen i denne sag derfor, at den forretningsmæssigt forbundne forhandler fungerede som en agent, der varetager den eksporterende producents eksportaktiviteter, navnlig ved at kontrollere de modtagne remburs, udarbejde og følge op på dokumenter vedrørende toldbehandling og lastning, udarbejde de nødvendige eksportdokumenter efter lastning og varetage eksportrelaterede procedurer såsom at sikre opkrævning af omkostningerne ved varerne. Den forretningsmæssigt forbundne forhandler modtog provision på grundlag af salget. Da dette vederlag blev påvirket af det gruppeinterne forhold og ved analog anvendelse af grundforordningens artikel 2, stk. 9, blev det anset for hensigtsmæssigt at anvende en rimelig fortjenstmargen for at undgå eventuelle fordrejende virkninger, der måtte opstå som følge af interne aftaler mellem den eksporterende producent og den forretningsmæssigt forbundne forhandler ⁽¹⁰⁾.
- (90) Af alle de årsager, der er anført i betragtning 54 i forordningen om midlertidig told og i betragtning 79-88 ovenfor, blev påstanden derfor til sidst afvist.
- (91) To eksporterende producenter gentog påstanden om, at Kommissionen burde beregne dumping på kvartalsbasis.
- (92) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstande og anførte, at en kvartalsvis dumpingberegning ikke var berettiget i dette tilfælde, da forekomsten af mindre omkostningsudsving samt inflationen og nedskrivningen af den tyrkiske lira ikke berettigede en kvartalsvis tilgang.
- (93) Kommissionen konkluderede, at da de to virksomheder ikke fremlagde nye beviser til støtte for deres påstand, der kunne ændre Kommissionens vurdering, blev de foreløbige konklusioner i betragtning 64-68 i forordningen om midlertidig told bekræftet, og påstanden blev afvist.
- (94) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en eksporterende producent påstanden om en kvartalsvis beregning af dumping. Desuden sammenlignede virksomheden omkostningsudsvingene og den gennemsnitlige inflation og devaluering af den tyrkiske lira med de konstaterede underbudsmargener for at vise den påståede betydning af førstnævnte. Virksomheden bemærkede endelig, at mens Kommissionen fastsætter en indekseringsmekanisme for råmaterialepriser i enhver tilsagnsprocedure, blev disse prisudsving ikke taget i betragtning i dette tilfælde ved beregningen af dumpingmargenen.
- (95) Virksomheden fremlagde ingen nye oplysninger til støtte for sin påstand. Som anført i betragtning 68 i forordningen om midlertidig told fandt Kommissionen, at udsvingene i de kvartalsvise produktionsomkostninger i modsætning til den eksporterende producents påstand hovedsagelig påvirkede ét kvartal i UP, mens salget af den undersøgte vare fandt sted i hele UP, og at det samlede udsving i omkostningerne, inflationen og nedskrivningen af den tyrkiske lira ikke var af et sådant omfang, at de kunne afvige fra Kommissionens faste praksis med at beregne dumpingmargenen på årsbasis. Den eksporterende producents sammenligning mellem underbudsmargenens niveau og omkostningsforskellene, inflationen og devalueringen i UP var ikke holdbar, da den vedrørte to helt forskellige vurderinger, som

⁽¹⁰⁾ Se i den forbindelse WTO-panelrapporten, *European Union — Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia* (WT/DS442/R), af 16. december 2016, punkt 7.129.

ikke var direkte forbundet med hinanden. Med hensyn til prisindekseringsmekanismerne i tilsagn bemærker Kommissionen, at disse er nødvendige for at opretholde en passende mindsteimportpris for at undgå misbrug og omgåelse og derved på passende vis fjerne den konstaterede dumping og skade. Konstateringen af dumping og skade vedrører en undersøgelse af en tidligere periode, og de to situationer er derfor ikke sammenlignelige.

- (96) En eksporterende producent og to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter anfægtede den midlertidige afvisning af en justering for valutaomregning, som de anmodede om i forbindelse med hedgingkontrakter vedrørende deres salg til Unionen. Påstanden vedrører den valutakurs, der skal anvendes ved omregningen af salgsværdien i udenlandsk valuta (i dette tilfælde euro) til eksportlandets valuta (tyrkiske lira eller TRY). Virksomhederne påberåbte sig bestemmelserne i grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), nemlig, at (...) når salg af udenlandsk valuta på terminsmarkedet er direkte knyttet til det pågældende eksportsalg, anvendes vekselkursen, som er gældende for dette terminssalg.
- (97) Klageren modsatte sig i sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, de eksporterende producenters påstande og anførte, at hedging er en intern proces, og virksomhederne kan ikke gøre gældende, at salgsprisen uden hedging ville have været højere, fordi det ikke er indlysende, at kunderne ville have betalt en højere pris.
- (98) Kommissionen bemærkede, at grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), finder anvendelse i situationer, hvor valutaomregning er nødvendig for at kunne sammenligne den normale værdi med eksportprisen. Det er fast praksis at foretage en sådan sammenligning i det pågældende lands valuta. I den foreliggende sag anvendte Kommissionen derfor den tyrkiske lira som sammenligningsvaluta. Begge virksomheder, der anmodede om en justering for valutaomregning, afdækkede de eksportsalgstransaktioner, der var angivet i euro. Valutaromregningsrisikoen som følge af disse transaktioner blev i alle tilfælde afdækket mod amerikanske dollar. Da sammenligningen fandt sted i tyrkiske lira, og alle transaktioner i euro blev omregnet direkte til tyrkisk lira uden mellemliggende omregning til amerikanske dollar, ligesom alt hjemmemarkedssalg blev foretaget i tyrkisk lira, fandt Kommissionen, at den omregningskurs mellem euro og dollar, der var aftalt i hedgingkontrakterne, var irrelevant for sammenligningen. Kommissionen afviste derfor de tre eksporterende producenters påstand.
- (99) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog de tre eksporterende producenter deres krav om en justering for valutaomregning ved salg til Unionen for at tage højde for afdækningen af valutarisikoen fra transaktioner i euro. De gentog argumentet om, at uanset hvilken valuta der anvendes til prissammenligningen, har gevinster eller tab som følge af omregningskursen på afdækningstidspunktet en betydelig indvirkning på prissammenligningen. De fremlagde navnlig et teoretisk eksempel på en salgsordre på hjemmemarkedet med en enhedspris i USD, der var aftalt på en bestemt dag, og en eksportordre med samme enhedspris i et tilsvarende beløb i EUR, der blev aftalt samme dag. Virksomhedernes beregning viste, at når disse salgsordrer leveres samme dag, og den fakturerede værdi omregnes direkte fra fakturaens valuta til TRY, ville sammenligningen føre til dumping, selv om den aftalte pris i de to salgsordrer var den samme på datoen for salgsordrerne. De hævdede derefter, at der burde foretages en justering for afdækning enten på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), eller artikel 2, stk. 10, litra k).
- (100) Kommissionen analyserede påstanden, navnlig det teoretiske eksempel, som angiveligt viste, at valutakursen i hedgingkontrakterne skulle tages i betragtning med henblik på prissammenligningen. For det første bemærkede Kommissionen, at selv om eksemplet var matematisk korrekt, afspejlede det hverken virksomhedernes faktiske forretningsaktiviteter eller beregningen af dumpingmargenen. Eksemplet indebar navnlig, at dumpingmargenen blev beregnet ved at sammenligne to individuelle transaktioner, der blev gennemført på samme tid, hvilket ikke er tilfældet, da Kommissionen sammenligner den gennemsnitlige normale værdi og den gennemsnitlige eksportpris som fastsat i UP for hver varetype. For det andet antog eksemplet, at alle salgsordrer, der blev indgået på en bestemt dag, gennemføres på et lignende tidspunkt, hvilket viste sig at være ukorrekt. Faktisk fremsatte en af de eksporterende producenter en separat påstand om, at den tid, der gik mellem færdiggørelsen af produktionen og

kundens afhentning af varerne, var meget længere på hjemmemarkedet end ved eksportsalg. Det blev derfor konstateret, at det eksempel, som virksomhederne havde givet, var unøjagtigt for den foreliggende situation. Desuden fremlagde ingen af virksomhederne dokumentation for, at deres eksportsalg i EUR oprindeligt blev forhandlet på grundlag af deres pris i USD. Tværtimod var salgskontrakterne og/eller salgsordrerne for disse eksportsalgstransaktioner angivet direkte i EUR uden henvisning til USD. En omregning fra EUR til TRY via USD blev derfor anset for irrelevant. Kommissionen afviste følgelig den ønskede justering på grundlag af grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j).

- (101) Selv om virksomheden desuden hævdede at kunne knytte eksporttransaktionerne til individuelle afdækningstransaktioner, kunne de i mange tilfælde justeres, hvilket de også blev, efter salget afhængigt af, hvordan de finansielle udsigter udviklede sig, og for at maksimere virksomhedernes afkast. Kommissionen fandt derfor ikke, at afdækningen kunne knyttes direkte til det pågældende eksportsalg, og at det ville have risikeret at fordreje den faktiske eksportpris, hvis der blev taget hensyn til terminssalgprisen.
- (102) Kommissionen afviste også påstanden på grundlag af artikel 2, stk. 10, litra k), da virksomhederne ikke fremlagde dokumentation for, at deres afdækningsaktiviteter resulterede i, at kunderne konsekvent betalte forskellige priser på hjemmemarkedet.
- (103) To eksporterende producenter modsatte sig den foreløbige afvisning af visse justeringer af hjemmemarkedssalget, som de havde anmodet om, den ene vedrørende eksistensen af en toldgodtgørelsesordning og den anden vedrørende justering af lageromkostninger. En af dem anfægtede også de betalingsbetingelser, som Kommissionen anvendte til at beregne virksomhedens kreditomkostninger på hjemmemarkedet.
- (104) I de bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstande. Med hensyn til toldgodtgørelse anførte klageren, at rent teoretiske omkostninger ikke kan anvendes som en justering, da det ikke er muligt at fastslå en klar forbindelse mellem de eksporterede varer og den told, der ikke er betalt på importerede råmaterialer. Med hensyn til lagerlageromkostninger støttede klageren Kommissionens afvisning af en sådan justering, da den pågældende virksomhed ikke kunne påvise, at hjemmemarkedspriserne er højere for varer, der ligger længere på lageret.
- (105) Da de to virksomheder ikke fremlagde nye beviser vedrørende justeringen for toldgodtgørelse, der kunne ændre Kommissionens foreløbige vurdering, blev konklusionerne i betragtning 60-63 i forordningen om midlertidig told bekræftet, og påstanden blev afvist. Den justering for lageromkostninger, som en eksporterende producent anmodede om i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra k), vedrører det forhold, at kunderne for en del af producentens hjemmemarkedssalg var længe om at hente varerne, som derfor lå længere på virksomhedens lager. Med hensyn til denne påstand konkluderede Kommissionen, at påstanden måtte afvises, da virksomheden ikke var i stand til at knytte disse påståede omkostninger til individuelle salgstransaktioner eller til bestemte kunder, og da den heller ikke kunne påvise, at hjemmemarkedspriserne var påvirket af lageromkostningerne. Med hensyn til de betalingsbetingelser, der blev anvendt ved beregningen af de kreditomkostningerne på hjemmemarkedet, fremlagde den berørte virksomhed ingen nye beviser, der kunne ændre Kommissionens foreløbige tilgang, dvs. at erstatte de indberettede betalingsbetingelser, som under krydstjekket uden kontrolbesøg blev anset for at være uforenelige med de vilkår, der var aftalt i de tilknyttede salgskontrakter, med et mere præcist sæt betalingsbetingelser, som virksomheden havde angivet, og som blev gennemgået under krydstjekket uden kontrolbesøg. Påstanden blev derfor afvist.
- (106) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog en eksporterende producent påstanden om, at der skulle tages hensyn til justeringer for toldgodtgørelse og lageromkostninger i forbindelse med virksomhedens hjemmemarkedssalg, og anfægtede igen de betalingsbetingelser, som Kommissionen anvendte til at beregne virksomhedens kreditomkostninger på hjemmemarkedet.
- (107) Med hensyn til justeringen for toldgodtgørelse gentog virksomheden argumentet om, at forekomsten af en importtold på et råmateriale har en indvirkning på den pris, som indenlandske leverandører af dette råmateriale forlanger, uanset om importtold reelt er blevet betalt.

- (108) Med hensyn til justeringen for lageromkostninger gentog virksomheden argumentet om, at en justering for sådanne omkostninger svarer til en justering for kreditomkostninger, da begge er knyttet til en forsinket betaling. Den fremførte endvidere, at afvisningen af en sådan indenlandsk justering ikke var i overensstemmelse med accepten af en eksportjustering for omkostninger ved overliggetid i forbindelse med salg til Unionen, og hævdede, at der i begge tilfælde er tale om en forsinkelse i ankomsten af varerne, som medfører yderligere omkostninger.
- (109) Med hensyn til de betalingsbetingelser, der anvendes til at beregne kreditomkostninger på hjemmemarkedet, gentog virksomheden, at Kommissionen burde have beregnet kreditomkostningerne på grundlag af de aftalte betalingsbetingelser og ikke på grundlag af, hvornår betalingerne rent faktisk fandt sted, da kun de aftalte betalingsbetingelser kan have indflydelse på prisfastsættelsen.
- (110) Som svar på disse bemærkninger vedrørende den krævede justering for toldgodtgørelse og i forlængelse af Kommissionens foreløbige overvejelser om, at en teoretisk omkostning ikke kan tages i betragtning ved beregningen, viste det sig, at den eksporterende producents hjemmemarkedsalgspriser i modsætning til virksomhedens påstande ikke tog hensyn til beløbet for den angivelige toldgodtgørelse, der ellers ville medføre tabsgivende salg. Påstanden blev derfor afvist.
- (111) Med hensyn til justeringen for lageromkostninger bemærkede Kommissionen, at selv om yderligere lagerudgifter til varer, der blev hentet sent af kunderne, allerede er medtaget i de samlede salgsomkostninger, kan den krævede justering for at dække den deraf følgende udskudte betaling, som virksomheden sammenlignede med en justering for kreditomkostninger, ikke indrømmes, fordi virksomheden ikke tog hensyn til den mulige sene afhentning ved indgåelsen af salgsaftalen eller var i stand til at knytte den til nogen kunde eller til en specifik transaktion, hvilket bekræftede, at den krævede justering ikke var afspejlet i salgsprisen. I modsætning til de overliggetidsomkostninger, som virksomheden kun havde allokeret til de eksporttransaktioner, hvor der faktisk blev betalt overliggetidsgebyrer, var virksomheden ikke i stand til at påvise nogen sammenhæng mellem de påståede lageromkostninger og de faktiske transaktioner, der angiveligt blev påvirket. Påstanden blev derfor afvist.
- (112) Med hensyn til de betalingsbetingelser, der blev anvendt til beregning af kreditomkostninger på hjemmemarkedet, fandt Kommissionen, at de faktiske betalingsbetingelser, som virksomheden havde angivet, var mere præcise, da de betalingsbetingelser, der blev angivet som aftalt i salgsordrerne, blev anset for at være uforenelige med de betalingsbetingelser, der faktisk var aftalt i de tilhørende salgsordrer for en stikprøve af transaktioner. Påstanden blev derfor afvist.
- (113) En gruppe eksporterende producenter modsatte sig den foreløbige afvisning af kravet om en justering for fakturering af hjemmemarkedsalget i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra c), for at afspejle rabatter, der angiveligt blev ydet efter udstedelsen af fakturaerne.
- (114) I løbet af undersøgelsen, herunder på anmodning under krydstjekket uden kontrolbesøg, forklarede virksomheden, at den ikke var i stand til at knytte den faktureringsjustering, der var registreret i dens regnskaber, til individuelle transaktioner. Den kunne f.eks. ikke udpege kredit- eller debetnotaer vedrørende de specifikke fakturaer, hvis værdi angiveligt skulle korrigeres gennem faktureringsjusteringerne. Kommissionen konkluderede derfor, at den krævede justering ikke var tilstrækkeligt underbygget, og bekræftede afvisningen af påstanden.
- (115) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter satte spørgsmålstegn ved den foreløbige beregning af kreditomkostningerne ved salg til Unionen. Virksomhederne hævdede navnlig, at Kommissionen med urette anvendte de samme rentesatser for EUR og USD fra den tyrkiske centralbank over for alle de stikprøveudtagne eksporterende producenter med den begrundelse, at de ikke afspejlede det forhold, at rentesatserne for lån afhang af virksomhedernes særlige karakteristika og finansielle situation. De hævdede, at man i stedet burde have anvendt de faktiske rentesatser for virksomhedernes lån.
- (116) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstand og anførte, at Kommissionens foreløbige beslutning om at anvende ensartede rentesatser fra den tyrkiske centralbank var gennemsigtig og objektiv og bør opretholdes.
- (117) Kommissionen undersøgte denne påstand og konkluderede, at det for lån, som en af de forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter havde opnået til markedspris fra uafhængige banker, var berettiget at anvende den kontraktmæssige rente i USD, som producenten faktisk betalte for kortfristede lån, til at beregne virksomhedens kreditomkostninger. Ændringen blev derfor gennemført i den endelige beregning. For så vidt angår lånet fra en bank, der var forretningsmæssigt forbundet med producenten, konkluderede Kommissionen imidlertid,

at det var berettiget at anvende den gennemsnitlige rentesats i EUR fra den tyrkiske centralbank, da den kontraktmæssige rente ikke afspejlede markedsvilkårene. Den anden eksporterende producent i gruppen havde ingen udestående lån i UP, og der kunne derfor ikke anvendes en virksomhedsspecifik rentesats som erstatning ved beregningen af justeringen for kreditomkostninger. Det var derfor berettiget at anvende de gennemsnitlige rentesatser fra den tyrkiske centralbank.

- (118) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de to forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter, at Kommissionen burde have anvendt den samme rentesats i USD for begge producenter i gruppen, da deres finansieringsvilkår var de samme. En eksporterende producent fremlagde navnlig yderligere oplysninger, som viste, at et af de lån, som den forretningsmæssigt forbundne eksporterende producent havde indberettet, faktisk blev anvendt af den pågældende eksporterende producent.
- (119) Kommissionen vurderede påstanden og bemærkede, at finansieringsvilkårene for den pågældende eksporterende producent ikke var de samme som for den anden virksomhed i gruppen, hvilket fremgår af det forhold, at rentesatsen for den pågældende eksporterende producents lån var højere end den gennemsnitlige rente på de øvrige lån, og at denne sats endnu ikke omfattede den avance, der blev opkrævet for hovedsædets tjenester, som forklaret af virksomhederne under krydstjekket uden kontrolbesøg og som gentaget i deres bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. På baggrund af disse omstændigheder afviste Kommissionen påstanden.
- (120) Desuden påstod en eksporterende producent, at Kommissionen burde have anvendt rentesatserne for virksomhedens lån, da Kommissionen accepterede en sådan fremgangsmåde for en anden stikprøveudtaget eksporterende producent.
- (121) Kommissionen fandt, at de to tilfælde var forskellige. Den anden eksporterende producent fremlagde oplysninger om sine egne lån i sin oprindelige besvarelse af spørgeskemaet, mens den pågældende virksomhed undlod at oplyse om eventuelle kortfristede lån. I stedet foreslog virksomheden at anvende interbankrenter til at fastsætte kreditomkostningerne. Kommissionen fandt, at virksomheden ikke ville være i stand til at opnå et lån til interbankrenter og erstattede derfor disse renter med en gennemsnitlig rente på kortfristede kommercielle lån som offentliggjort af den tyrkiske centralbank.
- (122) Kommissionen vurderede desuden de nye oplysninger, som den pågældende eksporterende producent havde fremlagt i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger og som blev suppleret i producentens bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen fandt, at i betragtning af de modstridende oplysninger i den oprindelige spørgeskemabesvarelse og på et senere tidspunkt i undersøgelsen kunne Kommissionens foreløbige beslutning om at anvende de rentesatser, der var offentliggjort af den tyrkiske centralbank til fastsættelse af kreditomkostninger, ikke anses for urimelig. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (123) To forretningsmæssigt forbundne eksporterende producenter hævdede, at valutaomregningskurserne mellem omkostningsdata og salgsdata ikke stemte overens. Med hensyn til deres salgsdata blev der anvendt en gennemsnitlig månedlig valutaomregning, mens der blev anvendt en gennemsnitlig årlig valutaomregning på deres omkostningsdata.
- (124) I sine bemærkninger, der blev fremsat efter fremlæggelsen af de foreløbige konklusioner, modsatte klageren sig de eksporterende producenters påstand og støttede Kommissionens foreløbige tilgang til de anvendte valutaomregningskurser. Efter dens opfattelse bør omkostninger (som bogføres i virksomhedernes regnskaber over længere tid) beregnes på årsbasis og omregnes ved hjælp af en gennemsnitlig valutakurs for UP, mens indtægter i forbindelse med salg bør omregnes på det tidspunkt, hvor indtægten genereres ved hjælp af månedlige eller endog daglige valutakurser.
- (125) Kommissionen behandlede påstanden og fandt den berettiget. Påstanden blev derfor godtaget, og i den endelige beregning blev der anvendt gennemsnitlige månedlige valutakurser til at konvertere både virksomhedens omkostnings- og salgsdata.
- (126) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte de eksporterende producenter, at eftersom de indberettede alle data, der var relevante for dumpingberegningen i USD, var det ikke nødvendigt i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 10, litra j), at omregne dem fra USD til TRY med henblik på prissammenligningen. Virksomhederne henviste derefter til grundforordningens artikel 2, stk. 5, hvoraf det fremgår, at »omkostningerne beregnes normalt på grundlag af optegnelser, der føres af den part, som er omfattet af undersøgelsen«, mens de beløb for produktionsomkostninger, som Kommissionen anvendte ved beregningen af deres normale værdi, som følge af omregningen fra USD til TRY, adskilte sig fra de beløb, der var angivet i deres regnskaber.

- (127) For det første bemærkede Kommissionen, at de eksporterende producenter foretog transaktioner i USD, EUR og TRY. Valutaomregninger var derfor nødvendige for at udtrykke værdierne i én valuta, således at de kunne sammenlignes. For det andet bestred Kommissionen ikke, at virksomhederne selv omregnede alle værdier til USD, da USD var virksomhedernes regnskabsvaluta. Kommissionen fandt det ikke desto mindre hensigtsmæssigt at anvende det pågældende lands valuta til sammenligningen mellem den normale værdi og eksportprisen. Eftersom virksomhederne indberettede produktionsomkostningerne i USD, fandt Kommissionen det endelig berettiget at omregne disse data til TRY ved hjælp af månedlige omregningskurser, også efter virksomhedernes bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. Da virksomhederne ikke fremlagde fuldstændige oplysninger om produktionsomkostningerne i TRY, kunne der ikke tages hensyn til eventuelle forskelle i værdierne i TRY anvendt som supplerende valuta i deres regnskaber. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (128) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede en eksporterende producent, at Kommissionen ikke burde have fratrukket visse godtgørelser, dvs. eksportsammenslutningsgebyret og fradrag for faste eksportbeløb, ved beregningen af prisen på dennes salg til Unionen.
- (129) Kommissionen bemærkede, at den eksporterende producent også fremsatte denne påstand i sine bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og at justeringerne blev drøftet under den høring, der blev afholdt efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger.
- (130) Under høringen bekræftede virksomheden, at eksportsammenslutningsgebyret blev betalt for virksomhedens medlemskab af ÇIB. Virksomheden forklarede endvidere, at gebyret blev betalt som en procentdel af værdien af hver eksporttransaktion. Kommissionen fandt derfor, at eksportsammenslutningsgebyret var en omkostning, som virksomheden afholdt udelukkende i forbindelse med sine eksporttransaktioner, og at dets størrelse blev bestemt af virksomhedens eksportniveau. Desuden kunne værdien af fradraget fastsættes individuelt for hver enkelt eksporttransaktion på grundlag af dens værdi.
- (131) Med hensyn til fradraget for det faste eksportbeløb hævdede virksomheden, at det ikke var hensigtsmæssigt at trække dets værdi fra eksportprisen, da det kun vedrørte en skattefordel og ikke en faktisk omkostning for virksomheden. I sine bemærkninger til den endelige fremlæggelse af oplysninger henviste virksomheden til den tyrkiske lovgivning ⁽¹⁾, som gør det muligt for alle eksportører at fratække 0,5 % af deres eksportsalgsindtægter for at afspejle de udgifter, der var afholdt, men som ikke kunne bogføres på anden vis på grund af manglende dokumentation. Kommissionen fandt derfor, at fradraget for faste eksportbeløb udgjorde en omkostning, der faktisk var afholdt i forbindelse med virksomhedens eksportsalgstransaktioner, for hvilke virksomheden ikke havde tilstrækkelig dokumentation, og som ikke kunne bogføres under nogen anden udgiftskonto. Desuden var Kommissionen i stand til at fastsætte værdien af fradraget for hver enkelt transaktion.
- (132) Kommissionen afviste derfor påstanden vedrørende fradrag af eksportsammenslutningsgebyret og fradrag for faste eksportbeløb.

3.5. Dumpingmargener

- (133) Som anført i betragtning 28-132 tog Kommissionen hensyn til de bemærkninger, der blev fremsat af interesserede parter efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, og genbereggede dumpingmargenerne i overensstemmelse hermed.
- (134) De endelige dumpingmargener, udtrykt i procent af varens cif-pris (omkostninger, forsikring og fragt), Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Virksomhed	Endelig dumpingmargen
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — Iskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %

⁽¹⁾ Artikel 40 i lov om indkomstskat 193 af 6. januar 1961, som ændret ved lov nr. 4108 af juni 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağır Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Alle andre virksomheder	7,3 %

- (135) Beregningerne af de individuelle dumpingmargener inkl. korrektioner og justeringer, der blev foretaget som følge af de interesserede parter bemærkninger efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, blev fremlagt for de stikprøveudtagne eksporterende producenter.

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (136) I undersøgelsesperioden blev samme vare fremstillet i EU-27 af 21 kendte producenter, der indgår i 14 grupper. Disse producenter udgør EU-erhvervsgrenen som omhandlet i grundforordningens artikel 4, stk. 1.
- (137) For EU-27 blev den samlede EU-produktion i undersøgelsesperioden fastsat til mellem 71 og 74,5 millioner ton, inkl. produktion til det bundne marked.
- (138) De tre EU-producenter, der blev udtaget til at indgå i stikprøven, tegnede sig for mellem 34 % og 38 % af den samlede EU-produktion af samme vare i EU-27. De tegnede sig for mellem 40 % og 44 % af salgsmængden i Unionen for de producenter, der gav sig til kende i forbindelse med analysen af vurderingen af situationen før indledningen af undersøgelsen.

4.2. Fastlæggelse af det relevante EU-marked

- (139) GOT mente, at Kommissionen ikke i tilstrækkelig grad forklarede, hvorfor det var nødvendigt at undersøge tallene for det frie marked og det bundne marked hver for sig. Efter GOT's opfattelse var Kommissionens forklaringer i modstrid med WTO-panelet i sagen Morocco — Hot-rolled-steel (Turkey) og WTO-appelorganet i sagen US — Hot-rolled steel, ifølge hvilke undersøgelsesmyndighederne i princippet bør undersøge alle dele af en erhvervsgren, og erhvervsgrenen som helhed, på samme måde eller give en tilfredsstillende forklaring på, hvorfor det ikke er tilfældet.
- (140) For at give så fuldstændigt et billede af EU-erhvervsgrenen som muligt indhentede Kommissionen oplysninger om hele produktionen af den pågældende vare og fastslog, om produktionen var bestemt til bunden anvendelse eller til det frie marked. For så vidt angår skadesindikatorerne i betragtning 82 i forordningen om midlertidig told analyserede Kommissionen særskilt data vedrørende det frie og det bundne marked og foretog en sammenlignende analyse, hvor det var muligt og berettiget. For så vidt angår de økonomiske indikatorer, der er nævnt i betragtning 83 i forordningen om midlertidig told, kunne Kommissionen kun foretage en meningsfuld vurdering ved at henvise til EU-erhvervsgrenens samlede aktivitet. Kommissionen anså derfor sin analyse for at være i overensstemmelse med Unionens retsinstansers og WTO's retspraksis ⁽¹²⁾.
- (141) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger insisterede GOT på, at Kommissionen havde handlet i modstrid med WTO's retspraksis, fordi den i) ikke særskilt analyserede oplysninger om salgspriser, produktionsomkostninger, vækst, eksportmængde og -priser, rentabilitet, investeringsafkast og likviditet, ii) eller gav nogen forklaring på, hvorfor den kun undersøgte oplysninger om det frie marked i stedet for at foretage en separat og sammenlignelig undersøgelse. Kommissionen var ikke enig, da spørgeskemabesvarelserne fra de stikprøveudtagne EU-producenter, ud over hvad der er forklaret i foregående betragtning, gjorde det muligt at foretage en analyse af salgspriser, salgsmængder og rentabilitet på det frie marked i forhold til andre markeder. Det forhold, at tabel 10 viser salgspriserne på det frie marked, betyder ikke, at salgspriserne på det bundne marked ikke blev undersøgt.

⁽¹²⁾ Domstolen, sag C-315/90, Gimelec mod Kommissionen, EU:C:1991:447, præmis 21-29; Rapport fra WTO's appelorgan 24.7.2001, United States — Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan, WT/DS184/AB/R, punkt 181-215.

- (142) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 78-83 i forordningen om midlertidig told.

4.3. EU-forbrug

4.3.1. Forbrug på det frie marked i Unionen

- (143) I EU-27 udviklede EU-forbruget på det frie marked sig således i den betragtede periode:

Tabel 1

Forbrug på det frie marked i Unionen (ton)

	2016	2017	2018	UP
EU-forbrug på det frie marked	33-34 mio.	32-mio.	34-35 mio.	33-34 mio.
Indeks	100	96	102	99

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (144) Mellem 2016 og 2018 steg forbruget på det frie marked med 2 %, men faldt herefter. Generelt faldt forbruget på det frie marked med 1 % i den betragtede periode.

4.3.2. Forbrug på det bundne marked i Unionen

- (145) I EU-27 udviklede forbruget på det bundne marked i Unionen sig således i den betragtede periode:

Tabel 2

Forbrug på det bundne EU-marked (ton)

	2016	2017	2018	UP
Forbrug på det bundne marked i Unionen	42,5-45,5 mio.	44-47 mio.	43,5-46,5 mio.	39,5-42,5 mio.
Indeks	100	103	102	93

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (146) Forbruget på det bundne marked steg en smule i første del af undersøgelsesperioden, hvorefter det faldt. Det bundne forbrug faldt i alt med 7 procentpoint i den betragtede periode.

4.3.3. Samlet forbrug

- (147) I EU-27 udviklede det samlede forbrug — summen af forbruget på det bundne og det frie marked — sig som følger i den betragtede periode:

Tabel 3

Samlet forbrug (frie og bundne marked) (ton)

	2016	2017	2018	UP
Samlet EU-forbrug	78-81 mio.	78-81 mio.	80-83 mio.	74-77 mio.
Indeks	100	100	102	95

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (148) Ovenstående tabel viser, at det samlede forbrug steg lidt i 2018, men generelt faldt med 5 % i forhold til 2016. Det bundne forbrug udgjorde 59 % af det samlede forbrug i undersøgelsesperioden.

4.4. Import fra Tyrkiet

4.4.1. Mængde og markedsandel for importen fra Tyrkiet

(149) Importen fra Tyrkiet til EU-27 udviklede sig således:

Tabel 4

Importmængde og markedsandel

	2016	2017	2018	UP
Importmængde fra Tyrkiet (ton)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Indeks	100	186	297	296
Markedsandel på det frie marked (%)	2,8-3,1	5,3-5,6	7,8-8,1	8,2-8,5
Indeks	100	190-220	270-300	270-300

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (150) Importen fra Tyrkiet steg med 196 % i den betragtede periode, hvilket næsten tredoblede dens andel på det frie marked.
- (151) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at importen fra Tyrkiet ikke påvirkede EU-erhvervsgrænsens markedsandel, men kun overtog en vis andel fra tredjelande, hvilket ikke kunne have nogen indvirkning på EU-producenterne.
- (152) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tilføjede GOT, at Kommissionens analyse af importmængden fra Tyrkiet kun så på endepunkterne, og opfordrede Kommissionen til snarere at analysere udviklingen på grundlag af kvartalsdata fra 2019 og 2020 og faldet i importen efter undersøgelsesperioden. Kommissionen bemærkede, at GOT's tilgang ikke kan rejse tvivl om, at importen fra Tyrkiet steg fra år til år mellem 2016 og 2018, med 196 % i den betragtede periode, og at den næsten tredoblede sin andel på det frie marked.
- (153) I betragtning af karakteren af disse bemærkninger behandles de i afsnit 5.

4.4.2. Priser på importen fra Tyrkiet og prisunderbud

- (154) Kommissionen fastsatte importpriserne på grundlag af data fra Eurostat. Den vejede gennemsnitlige pris på importen til EU-27 fra Tyrkiet udviklede sig som følger:

Tabel 5

Importpriser (EUR/ton)

	2016	2017	2018	UP
Tyrkiet	363	490	538	492
Indeks	100	135	148	136

Kilde: Eurostat.

- (155) De gennemsnitlige priser på importen fra Tyrkiet steg fra 363 EUR/ton i 2016 til 492 EUR/ton i undersøgelsesperioden, hvilket var en stigning på 36 %. Forskellen mellem de gennemsnitlige priser på dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser i undersøgelsesperioden, som fremgår af tabel 10, var betydelig (7,8 %).
- (156) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at priserne på importen fra Tyrkiet ikke kunne have forvoldt EU-producenterne skade. I betragtning af karakteren af disse bemærkninger behandles de i afsnit 5.
- (157) Beregningerne af underbudsmargenen er blevet revideret for at afspejle situationen på grundlag af EU-27, og Kommissionen fastslog, at dumpingimporten fra de stikprøveudtagne eksporterende producenter viste vejede gennemsnitlige underbudsmargener på mellem 1,2 % og 2 %. Da markedet for varmvalsede flade produkter er meget prisfølsomt, og da konkurrencen i vid udstrækning er baseret på prisen, anså Kommissionen sådanne underbudsmargener for at være betydelige.
- (158) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger understregede Eurofer, at selv et forholdsvis lavt underbudsniveau kan være betydeligt i betragtning af markedets karakter og den betydelige priskonkurrence. GOT fremførte imidlertid, at udtalelsen om, at de konstaterede underbudsmargener var betydelige, blot var en påstand, da den manglede en egentlig evaluering eller kriterier, der fastsatte, hvilken margen der kunne anses for betydelig. Kommissionen afviste påstanden som ubegrundet. Markedsudviklingen og ændringen i importkilderne i tabel 14 bekræfter prisen betydning på markedet for varmvalsede flade produkter. Som GOT selv havde indrømmet, medførte en lille prisforskel desuden en stigning i markedsandelen for importen fra Tyrkiet ⁽¹³⁾.
- (159) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Erdemir Group og Colakoglu Group, at Kommissionen ved at fastsætte underbuddet for 66,1 % (Colakoglu-gruppen) 69,5 % (Erdemir-gruppen) af den stikprøveudtagne EU-producents salg ikke fastsatte underbuddet for varen som helhed og dermed overtrådte grundforordningens artikel 3, stk. 3. De mente, at det ikke kunne udelukkes, at de konstaterede underbudsmargener ville have været anderledes, hvis Kommissionen havde undersøgt prisen på grundlag af den stikprøveudtagne EU-producents samlede salg. Kommissionen afviste denne påstand som ubegrundet, da grundforordningen ikke kræver, at en konklusion om underbud baseres på den stikprøveudtagne EU-producents samlede salg. En prisanalyse er snarere baseret på en sammenligning mellem de modeller, der eksporteres til Unionen, og den samme vare, og det er naturligt ved en sammenligning af de eksporterende producenters eksportsalg med EU-erhvervsgrenens salg, at ikke alle modeller, der sælges af de (tre) stikprøveudtagne EU-producenter, også eksporteres til Unionen af hver enkelt eksporterende producent. Under alle omstændigheder mindede Kommissionen om, at forskellen mellem de gennemsnitlige priser på dumpingimporten og EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige priser i undersøgelsesperioden var betydelig (7,8 %), jf. tabel 10.

4.5. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.5.1. Generelle bemærkninger

- (160) Kommissionen minder om, at klageren i den indledende fase havde anmodet om, at Kommissionens analyse af skadestendenserne først blev indledt fra 2017 med den begrundelse, at 2016 (det første år i den betragtede periode i denne undersøgelse) var et »ikke-repræsentativt år«, da EU-erhvervsgrenen blev anset for at lide skade som følge af dumpingimport og subsidieret import fra flere kilder. Kommissionen erkendte, at udviklingen i skadesindikatorerne, der begyndte i 2016, var påvirket af, at EU-erhvervsgrenens situation stadig var ramt af dumpingimport og subsidieret import i 2016, mens EU-erhvervsgrenen i 2017 klart viste tegn på genrejning efter indførelsen samme år af endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger over for denne import. Kommissionen besluttede imidlertid at fremlægge oplysningerne i henhold til sin sædvanlige praksis, som ud over undersøgelsesperioden skal omfatte de tre kalenderår, der går forud for undersøgelsesperioden. Kommissionen medtog derfor også 2016 i den betragtede periode.

⁽¹³⁾ Sidste afsnit på side 14 i dokumentreferencen t21.000916 i det ikkefortrolige dossier (indlæg fra Tyrkiets regering).

- (161) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇIB, at visse aspekter af skadesanalysen syntes at udelukke data for 2016, og at dette havde ført til ukorrekt skadesvurdering fra Kommissionens side. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger præciserede parten, at den anfægtede den manglende vurdering af indikatorer fra 2016, navnlig dem, der viste en positiv tendens efter 2016 (f.eks. EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked og markedsandel), hvilket skal ses som et bevis på, at EU-erhvervsgrenen ikke har lidt væsentlig skade. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT på samme måde, at undersøgelsen af den påståede skade for den indenlandske erhvervsgren burde baseres på perioden 2016-2019, hvilket den hævdede ikke var tilfældet for alle skadesindikatorer. GOT fandt navnlig, at det i den seneste tid var umuligt at knytte en forbedring eller forværring af erhvervsgrenens situation til eksistensen eller fraværet af handelsbeskyttelsesforanstaltninger. Endelig kritiserede GOT betragtning 104 i forordningen om midlertidig told, fordi den mente, at offentliggørelsen af endelige antidumpingforanstaltninger og udligningsforanstaltninger over for Kina i april og juni 2017⁽¹⁴⁾, og indførelsen i oktober 2017⁽¹⁵⁾ af endelige antidumpingforanstaltninger over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine, betød, at alle skadevoldende virkninger af dumpingimporten fra disse lande stadig var til stede i 2017. Til støtte for denne påstand understregede GOT, at importen fra disse fem lande i 2017 stadig udgjorde 26 % af importen af varmvalsede flade produkter.
- (162) For så vidt angår påstandene vedrørende medtagelsen af 2016 eller ej for så vidt angår nogle af skadesindikatorerne, præciserede Kommissionen, at de relevante tabeller, afsnit 1.8 og de øvrige undersøgelsesresultater i forordningen om midlertidig told, omfattede perioden 2016-2019, hvilket fremgik af forordningen. Bemærkningerne under tabellerne vedrørende den betragtede periode gør status over tendenser, der startede i 2016, uanset om de er positive eller negative. Dette er fortsat tilfældet, selv når Kommissionen, som i den foreliggende sag, gjorde status over og tog højde for begivenheder, der fandt sted inden for en bestemt tidsramme i den betragtede periode, herunder handelsbeskyttelsesforanstaltninger.
- (163) For så vidt angår antidumpingforanstaltningerne over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine omfattede undersøgelsen perioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016. For så vidt angår antidumping- og udligningsforanstaltningerne over for Kina omfattede undersøgelsen af dumping, subsidiering og skade perioden fra 1. januar 2015 til 31. december 2015. GOT's bemærkninger om, at de fem lande stadig tegnede sig for 26 % af importen af den pågældende vare i 2017, og at de derfor stadig forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, er misvisende. Som det fremgår af tabel 14 i forordningen om midlertidig told, faldt importmængden fra de fem pågældende lande med 68 % (dvs. fra 5 724 303 ton til 1 810 518 ton) mellem 2016 og 2017 og den samlede markedsandel fra 16,1 % til 5,2 %. Disse tendenser bekræftes på grundlag af EU-27. Tabel 14 i nærværende forordning viser, at importmængden fra de fem pågældende lande faldt markant (dvs. fra 5 611 020 ton til 1 565 303 ton) mellem 2016 og 2019 i lighed med den samlede markedsandel (dvs. fra 16-17 % til 4-5 %). Kommissionen anser derfor påstanden om, at tidligere undersøgelser havde vist, at alle skadevoldende virkninger af dumpingimporten fra Kina, Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine stadig var til stede i 2017, for ubegrundet.
- (164) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger mindede GOT om sine bemærkninger vedrørende tidspunktet for de endelige antidumpingforanstaltninger og den endelige udligningstold over for Kina samt de endelige antidumpingforanstaltninger over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine. Den hævdede, at faldet i importen fra disse lande ikke ændrer ved, at denne import stadig udgjorde en betydelig del af importen til EU-27 og forvoldte skade i 2017. GOT mente, at Kommissionen forsøgte at undgå at undersøge disse skadelige virkninger ved at basere sig på tal, der viste et absolut fald. Kommissionen betragtede påstanden som ubegrundet. I undersøgelsesperioderne for de tidligere undersøgelser blev det ikke fastslået, at der forekom skadevoldende dumping i 2017, hvor markedsandelene for de pågældende lande som allerede nævnt allerede var faldet drastisk. Desuden indeholder afsnit 5.2.1 i denne forordning en analyse af udviklingen på markedet og af de forskellige importkilders markedsandele.
-
- ⁽¹⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 af 5. april 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 92 af 6.4.2017, s. 68); Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/969 af 8. juni 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 146 af 9.6.2017, s. 17).
- ⁽¹⁵⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 af 5. oktober 2017 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien (EUT L 258 af 6.10.2017, s. 24).

4.5.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.5.2.1. Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (165) Den samlede produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 6

Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

	2016	2017	2018	UP
Produktionsmængde (ton)	74-77,5 mio.	77-80,5 mio.	76-79,5 mio.	71-74,5 mio.
Indeks	100	104	102	96
Produktionskapacitet (ton)	88-93 mio.	89-94,5 mio.	90-95,5 mio.	91-96 mio.
Indeks	100	102	103	104
Kapacitetsudnyttelse (%)	84	86	84	78
Indeks	100	102	99	93

Kilde: Eurofer, de stikprøveudtagne EU-producenter og Eurostat.

- (166) I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens produktionsmængde med 4 %, mens produktionskapaciteten steg med 4 %. Kapacitetsudnyttelsen faldt således med 7 % fra 84 % i 2016 til 78 % i undersøgelsesperioden.
- (167) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at det forhold, at EU-erhvervsgrenen havde øget sin kapacitet hvert år siden 2016, viste, at den befandt sig i en god situation. Kommissionen var ikke enig og bemærkede som anført i betragtning 107 i forordningen om midlertidig told, at kapacitetsforøgelsen mellem 2016 og 2017 afspejler forbedringen af forholdene på EU-markedet efter indførelsen af endelige antidumping- og udligningsforanstaltninger over for importen fra fem lande, og at kapacitetsforøgelserne siden 2017 snarere skyldtes øget effektivitet og fjernelse af flaskehalse.
- (168) GOT kritiserede, at der ikke var foretaget en særskilt analyse af det bundne og det frie marked i dette afsnit, hvilket betød, at det ikke ville være muligt at identificere årsagen til det samlede fald i produktionen. Kommissionen fandt, at en opdeling af tabel 6 i det bundne og det frie marked ville være meningsløs. EU-producenterne anvender nemlig samme produktionsudstyr og produktionslinjer til produktion af den undersøgte vare, uanset om det er til bunden anvendelse. Tabel 8 indeholder imidlertid yderligere oplysninger om den bundne markedsmængde.

4.5.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (169) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel på det frie marked i EU-27 udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 7

Salgsmængde og markedsandel på det frie marked

	2016	2017	2018	UP
EU-erhvervsgrenens salg i Unionen (ton)	24-27 mio.	24-27,5 mio.	25-28,4 mio.	24,5-27,5 mio.
Indeks	100	101	103	103

Markedsandel (%)	75-76	79-80	76-77	78-79
Indeks	100	105	102	104

Kilde: Eurofer, de stikprøvedtagne EU-producenter og Eurostat.

- (170) EU-erhvervsgrenens salgsmængde på det frie marked steg med 3 % i den betragtede periode og dens markedsandel med 4 %.
- (171) I EU-27 udviklede EU-erhvervsgrenens bundne salgsmængde og markedsandel på EU-markedet sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 8

Mængde og markedsandel på det bundne marked

	2016	2017	2018	UP
Mængde på det bundne EU-marked (ton)	42,5-45,5 mio.	44-47 mio.	43,5-46,5 mio.	39,5-42,5 mio.
Indeks	100	103	102	93
EU-erhvervsgrenens samlede produktion (ton)	73-76 mio.	76-79 mio.	75-78 mio.	70-73 mio.
Indeks	100	104	102	96
Andel af det bundne marked i forhold til den samlede EU-produktion (%)	61	61	61	59
Indeks	100	99	99	96

Kilde: Eurofer, de stikprøvedtagne EU-producenter og Eurostat.

- (172) EU-erhvervsgrenens bundne marked (som består af varmvalsede flade produkter, der blev opbevaret af EU-erhvervsgrenen til anvendelse i efterfølgende produktionsled) i Unionen faldt med 7 % eller ca. 3 mio. ton i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens andel af det bundne marked (udtrykt i procent af den samlede EU-produktion) faldt fra 61 % i 2016 til 59 % i undersøgelsesperioden.
- (173) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger kritiserede GOT, at Kommissionen i betragtning 109 i forordningen om midlertidig told forklarede stigningen i EU-erhvervsgrenens andel af det frie marked 2018 og 2019 med, at betydelige salgsmængder skiftede fra det bundne marked til det frie marked som følge af desinvesteringer. Den fandt, at denne forklaring viste en forudindtaget tilgang fra Kommissionens side, da den sondrede mellem disse markeder »efter for godt befindende«. GOT gentog sin påstand efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og satte spørgsmålstejn ved objektiviteten af den metode, der blev anvendt til at fastlægge udviklingen i EU-erhvervsgrenens markedsandel. Kommissionen afviste påstanden om en forudindtaget tilgang. Kommissionen anser det for legitimt og endog nødvendigt at omklassificere den bundne produktion som produktion til det frie marked i tilfælde af en desinvestering. Selv om EU-producenternes andel af det frie marked, som anført af GOT, steg i den betragtede periode, bemærkede Kommissionen, at denne stigning var betydeligt lavere end stigningen i markedsandelen for importen fra Tyrkiet i samme periode. I en situation med et forholdsvis stabilt forbrug i Unionen udfyldte importen fra Tyrkiet det hul, som visse andre tredjelande, der har været pålagt antidumpingtold og/eller udligningstold siden 2017, har efterladt.

- (174) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at der ikke var nogen analyse af produktionsmængden for de produktionslinjer, der blev solgt, jf. betragtning 111 i forordningen om midlertidig told. ÇİB fremførte, at dette salg skyldtes strategiske og kommercielle årsager. Kommissionen bemærkede, at salget vedrørte en ændring af ejerskabet mellem EU-producenter, hvilket ikke har nogen indvirkning på tabel 6. Kommissionen fandt ingen forbindelse mellem det pågældende salg og importen fra Tyrkiet.
- (175) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇİB, at de vigtigste skadesindikatorer, som f.eks. salgsmængde på og markedsandel af det frie marked, viste, at EU-erhvervsgrenen ikke klarede sig dårligt. Kommissionen fandt erklæringen ubegrundet, da det i betragtning 109 og 150 i forordningen om midlertidig told allerede blev forklaret, at EU-erhvervsgrenens markedsandel steg som følge af en desinvestering, som resulterede i et betydeligt antal transaktioner, der tidligere ville være blevet betragtet som bundne transaktioner, og som blev til transaktioner på det frie marked. Desuden baseres konstateringen af skade på en vurdering af alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der har indflydelse på erhvervsgrenens situation samlet set, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.
- (176) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇİB, at Kommissionens bemærkninger i dette afsnit ikke forklarede, hvorfor EU-erhvervsgrenen voksede, eller hvorfor en stigning i salgsmængde og markedsandel var uden betydning i dette særlige tilfælde. I betragtning af karakteren af disse bemærkninger behandles de i betragtning 217.

4.5.2.3. Vækst

- (177) Efter fremlæggelsen af de foreløbige oplysninger anførte GOT, at betragtning 112 i forordningen om midlertidig told bestod af udokumenterede påstande, og kritiserede en del af ordlyden. Kommissionen fandt påstandene ubegrundede, da der i den pågældende betragtning udtrykkeligt henvises til data og konklusioner i forordningen om midlertidig told.
- (178) Tallene for EU-27 med hensyn til produktion viser en stærkt faldende tendens fra 2017, mens salg og markedsandel var stabile i forhold til en lille stigning i forbruget på det frie marked i samme periode. EU-erhvervsgrenen i EU-27 voksede kun — og i meget beskedent omfang — hvis man tager udgangspunkt i 2016, som var året, hvor det blev konstateret, at erhvervsgrenen havde lidt skade som følge af dumpingimport fra andre lande.
- (179) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tvivlede GOT på, om visse konklusioner om vækst var objektive, da Kommissionen tidligere havde betegnet faldet i produktionen som »markant«, men stigningen i salget på det frie marked som »lille«. Kommissionen bemærkede for det første, at de procentsatser, som GOT anførte i sin påstand, ikke var procentsatserne for EU-27, og at de derfor var forældede; og for det andet, at en sammenlignende diskussion af, hvordan man betegner en procentændring, under alle omstændigheder skal tage hensyn til den relative størrelse af den underliggende værdi, der er genstand for denne ændring.

4.5.2.4. Beskæftigelse og produktivitet

- (180) Beskæftigelsen og produktiviteten i EU-27 udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 9

Beskæftigelse og produktivitet

	2016	2017	2018	UP
Antal ansatte	38 000-40 000	42 000-44 000	38 000-40 000	37 000-39 000
Indeks	100	112	103	100
Produktivitet (ton pr. ansat)	1 900-2 000	1 700-1 800	1 900-2 000	1 800-1 900
Indeks	100	92	99	96

Kilde: Eurofer og de stikprøveudtagne EU-producenter.

- (181) EU-erhvervsgrenens beskæftigelsesniveau i forbindelse med produktionen af varmvalsede flade produkter svingede i den betragtede periode, men var generelt stabilt. I betragtning af faldet i produktionen faldt produktiviteten for EU-erhvervsgrenens arbejdsstyrke, målt i ton pr. ansat pr. år, med 4 % i den betragtede periode.
- (182) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇIB, at de vigtigste skadesindikatorer, som f. eks. beskæftigelse, viste, at EU-erhvervsgrenen ikke klarede sig dårligt. Kommissionen bemærkede imidlertid, at til trods for stabiliteten i antallet af ansatte i den betragtede periode faldt antallet af ansatte kraftigt mellem 2017 og 2019. Den væsentlige skade, som EU-erhvervsgrenen led, var under alle omstændigheder åbenlys, jf. afsnit 4.5.4 i forordningen om midlertidig told og afsnit 4.6 nedenfor.
- (183) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇIB, at en konklusion om væsentlig skade, der udelukkende blev tilskrevet et fald i antallet af ansatte, ikke er i overensstemmelse med WTO's retspraksis, og at faldet i antallet af ansatte fra 2017 ikke kunne tilskrives dumpingimporten fra Tyrkiet. Kommissionen afviste disse påstande. Ingen steder tilskrev Kommissionen en konklusion vedrørende væsentlig skade til det forhold, at der kun var tale om et fald i antallet af ansatte. Hvad angår udviklingen i antallet af ansatte, fulgte den nøje udviklingen i produktionen.
- (184) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at produktiviteten ikke burde undersøges alene, da produktiviteten faldt i 2017 på grund af den betydelige stigning i beskæftigelsen mellem 2016 og 2017. Da produktiviteten var én af de faktorer, der blev taget hensyn til i skadesanalysen, bekræftede Kommissionen, at ingen faktorer blev betragtet alene.
- (185) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at sidste punktum i ovenstående betragtning var ensbetydende med at bekræfte, at faldet i produktiviteten skyldes stigningen i beskæftigelsen i 2017. Kommissionen var uenig med GOT, selv om den erkendte, at stigningen i beskæftigelsen mellem 2016 og 2017 spillede en rolle i faldet i produktiviteten mellem 2016 og 2017. Det er ikke desto mindre bemærkelsesværdigt, at produktiviteten igen faldt mellem 2018 og undersøgelsesperioden på et tidspunkt, hvor beskæftigelsen også faldt, hvilket førte til et samlet fald i produktiviteten på 4 % i den betragtede periode, jf. betragtning 181.

4.5.2.5. Dumpingmargenens størrelse og genrejsning efter tidligere dumping

- (186) For EU-27 lå alle dumpingmargenerne væsentligt over minimalniveauet. Virkningen af de faktiske dumpingmargenens størrelse på EU-erhvervsgrenen var væsentlig i betragtning af mængden af og priserne på importen fra Tyrkiet.
- (187) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede GOT Kommissionens bemærkninger vedrørende EU-erhvervsgrenens genrejsning i 2017 som følge af handelspolitiske foranstaltninger. Da dette afsnit omhandler »genrejsning efter tidligere dumping«, fandt Kommissionen det berettiget at minde om, at EU-erhvervsgrenens situation i betragtning af resultaterne af tidligere undersøgelser af samme vare var påvirket af dumping i 2016, viste tegn på genrejsning fra 2017, og at de sundere rentabilitetsniveauer var forsvundet i undersøgelsesperioden.
- (188) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 115-117 i forordningen om midlertidig told.

4.5.3. Mikroøkonomiske indikatorer

4.5.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (189) De vejede gennemsnitlige enhedssalgspriser hos de stikprøveudtagne EU-producenter ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 10

Salgspriser og produktionsomkostninger i Unionen

	2016	2017	2018	UP
Gennemsnitlig enhedssalgspris på det frie marked (EUR/ton)	393	532	574	534
<i>Indeks</i>	100	135	146	136
Enhedsproduktionsomkost- ninger (EUR/ton)	413	497	540	560
<i>Indeks</i>	100	121	131	136

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (190) De gennemsnitlige enhedssalgspriser steg betydeligt i 2017 sammenlignet med 2016, og så igen i 2018. EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspriser faldt imidlertid fra 574 EUR/ton i 2018 til 534 EUR/ton i undersøgelsesperioden, mens produktionsomkostningerne steg fra 540 EUR/ton i 2018 til 560 EUR/ton i undersøgelsesperioden. Om end EU-erhvervsgrenen i 2017 og 2018 havde været i stand til at overvælde de omkostningsstigninger, den havde pådraget sig, på sine kunder og forblive rentabel, kunne den således ikke længere gøre det i undersøgelsesperioden. Oplysningerne om produktionsomkostningerne i denne tabel og i tabel 10 i forordningen om midlertidig told er identiske.
- (191) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOT, at både EU-erhvervsgrenens enhedsproduktionsomkostninger og gennemsnitlige enhedssalgspriser på det frie marked var steget i samme omfang (+ 36 %) i den betragtede periode, således at EU-erhvervsgrenen kunne afspejle stigningerne i råmaterialepriserne i sine priser. Kommissionen bemærker, at GOT's vurdering blot er en slutpunktsanalyse, der ikke tager hensyn til den årlige udvikling og ikke tager højde for, at der i den antidumpingundersøgelse, der førte til foranstaltninger over for Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine i 2017, blev konstateret skade i perioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016. Da salgspriserne i Unionen stadig var trykkede i 2016 ⁽¹⁶⁾ på grund af dumpingimport fra Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine, kunne EU-erhvervsgrenen faktisk først genoprette sine salgspriser til et normalt niveau i 2017 ⁽¹⁷⁾. Kommissionen bemærker også, at EU-erhvervsgrenens salgspriser faldt fra 574 EUR/ton i 2018 til 534 EUR/ton i undersøgelsesperioden, mens enhedsomkostningerne steg fra 540 EUR/ton til 560 EUR/ton i samme periode. Om end EU-erhvervsgrenen i 2017 og 2018 havde været i stand til at overvælde de omkostningsstigninger, den havde pådraget sig, på sine kunder og forblive rentabel, kunne den således ikke længere gøre det i undersøgelsesperioden.
- (192) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at Kommissionen ikke havde påvist, hvordan EU-erhvervsgrenen var i stand til at afspejle omkostningsstigningerne i 2017 i sine salgspriser. Kommissionen var uenig. Krydstjekket uden kontrolbesøg af spørgeskemabesvarelsenerne fra de stikprøveudtagne EU-producenter og tabel 10 bekræftede, at omkostningsstigningerne mellem 2016 og 2017 gav sig udslag i højere salgspriser på det frie marked i EU-27 mellem 2016 og 2017.

4.5.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (193) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos de stikprøveudtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

⁽¹⁶⁾ Se bl.a. tabel 3 og 7 og betragtning 339 i gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine og om afslutning af undersøgelsen af importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Serbien.

⁽¹⁷⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 (jf. fodnote 10). Siden oktober 2016 har EU-producenterne kunnet drage fordel af beskyttelse via Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/1778 af 6. oktober 2016 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af visse varmvalsedede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 272 af 7.10.2016, s. 33).

Tabel 11

Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat

	2016	2017	2018	UP
(i EUR)	74 295	78 101	79 241	83 187
Indeks	100	105	107	112

Kilde: De stikprøvedtagne EU-producenter.

- (194) I den betragtede periode steg de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat med 12 %. Denne tabel er identisk med tabel 11 i forordningen om midlertidig told.
- (195) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOT, at stigningen i arbejdskraftomkostningerne ikke alene kunne tilskrives importen fra Tyrkiet. GOT beklagede sig over, at forordningen om midlertidig told ikke indeholdt en undersøgelse af årsagerne til udviklingen i arbejdskraftomkostningerne. Kommissionen forsikrede GOT om, at da arbejdskraftomkostningerne var én af de faktorer, der blev taget hensyn til i skadesanalysen, betragtede Kommissionen ingen faktorer isoleret set. Der var mange årsager til stigningen i arbejdskraftomkostningerne, herunder forpligtelser indgået med fagforeninger, der repræsenterer arbejdskraften. Kommissionen mindede imidlertid om, at det vigtige spørgsmål i denne analyse er, i hvilket omfang EU-erhvervsgrenen kunne overvælte omkostningsstigninger, som undersøgt i afsnittet ovenfor.

4.5.3.3. Lagerbeholdninger

- (196) Lagerbeholdningerne hos de stikprøvedtagne EU-producenter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 12

Lagerbeholdninger

	2016	2017	2018	UP
Slutlagre (ton)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
Indeks	100	117	82	84
Slutlagre i procent af produktionen (%)	4,5-5,5	5-6	4-5	4-5
Indeks	100	110	81	85

Kilde: De stikprøvedtagne EU-producenter.

- (197) I den betragtede periode faldt slutlagrene med 16 %. Hvad angår udviklingen i slutlagre i procent af produktionen, forblev denne indikator forholdsvis stabil i den betragtede periode og lå på omkring 5 % af produktionsmængden. Denne tabel er identisk med tabel 12 i forordningen om midlertidig told.
- (198) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at Kommissionens behørigt uddybede konklusioner i betragtning 125 i forordningen om midlertidig told om, at lagerbeholdningerne ikke blev anset for at være en vigtig skadesindikator, var forudindtagede. Kommissionen var uenig. Som forklaret i forordningen om midlertidig told fremstilles de fleste typer af samme varer på grundlag af specifikke ordrer, og de leveres derfor efter produktionen og opbevares ikke på lager. Kommissionen nåede frem til en lignende konklusion vedrørende lagerbeholdningerne i tidligere undersøgelser vedrørende samme vare (¹⁸). Desuden bekræftede den nuværende undersøgelse, at de fleste typer af samme vare rent faktisk produceres på grundlag af specifikke ordrer fra brugerne.

⁽¹⁸⁾ Se bl.a. betragtning 292 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/1795 (jf. fodnote 10).

- (199) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger satte GOT spørgsmålstejn ved Kommissionens bemærkninger til faldet i slutlagrene i procent af produktionen. Kommissionen mindede om, at slutlagrene i procent af produktionsmængden var forholdsvis stabile på omkring 5 % i den betragtede periode, og at denne faktor ikke anses for at være en vigtig indikator. Da de fleste typer af samme vare produceres på grundlag af specifikke ordrer fra brugerne, ville det efter Kommissionens opfattelse være uberettiget at betragte stabile lagerbeholdninger (i procent af produktionsmængden) som et tegn på manglende skade på EU-erhvervsgrenens side.

4.5.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (200) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet udviklede sig således for de stikprøveudtagne EU-producenter i den betragtede periode:

Tabel 13

Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast

	2016	2017	2018	UP
Rentabilitet ved salg i Unionen til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder (% af omsætningen)	-3,4	6,8	6,7	-6,1
<i>Indeks</i>	-100	197	197	-178
Likviditet (EUR)	-140 233 454	441 132 791	621 327 297	-308 067 291
<i>Indeks</i>	-100	315	443	-220
Investeringer (EUR)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
<i>Indeks</i>	100	162	146	108
Investeringsafkast (%)	-3,1	9,7	10,2	-13,0
<i>Indeks</i>	-100	317	331	-424

Kilde: De stikprøveudtagne EU-producenter.

- (201) Rentabiliteten udviklede sig negativt i den betragtede periode til trods for den oprindelige stigning i fortjenesten i 2017 og 2018. Rentabiliteten faldt fra 6,8 % i 2017 til -6,1 % i undersøgelsesperioden.
- (202) Nettolikviditeten var positiv fra 2017 til 2018 — den toppede i 2018 — og blev negativ i undersøgelsesperioden, hvor rentabiliteten var på det laveste niveau i den betragtede periode. Evnen til at rejse kapital blev svækket af faldet i fortjenesten.
- (203) De årlige investeringer steg med 8 % i den betragtede periode, men faldt i undersøgelsesperioden, så de knap nåede op over niveauet i 2016. Investeringsafkastet fulgte samme tendens som rentabiliteten. Denne del af tabel 13 er identisk med tabel 13 i forordningen om midlertidig told for så vidt angår investeringer og investeringsafkast.
- (204) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT, at investeringsniveauerne i tabel 13 i forordningen om midlertidig told var enorme og et klart bevis for manglende skade. Kommissionen var uenig i GOT's konklusion, da investeringerne hovedsagelig fandt sted i 2017 og 2018, dvs. efter at EU-erhvervsgrenen begyndte at genrejse sig efter følgerne af tidligere dumping. Som forklaret i betragtning 167 i forordningen om midlertidig told kunne EU-producenterne ikke investere så meget, som de ønskede i den betragtede periode. Da EU-erhvervsgrenen er en meget kapitalintensiv erhvervsgren, var investeringerne ikke enorme i relative tal. Evnen til at rejse kapital blev svækket af faldet i fortjenesten.

- (205) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anmodede GOT om en forklaring på stigningen i investeringerne på 62 % mellem 2016 og 2017, da foranstaltningerne vedrørende varmvalsede flade produkter over for fem tredjelands trådte i kraft i oktober 2017. Indledningsvis bemærkede Kommissionen, at det forhold, at der er dumpingimport på markedet, som forvolder EU-erhvervsgrænsen skade, principielt ikke kan anvendes til at diskvalificere EU-erhvervsgrænsens investeringsbeslutninger, da dette implicit ville belønne den pågældende urimelige handelspraksis. Med hensyn til substansen mindede Kommissionen om, at de midlertidige antidumpingforanstaltninger over for en af de dengang vigtigste kilder til import af varmvalsede flade produkter, nemlig Kina, blev offentliggjort den 7. oktober 2016 ⁽¹⁹⁾, mens de endelige foranstaltninger fulgte i begyndelsen af april 2017 ⁽²⁰⁾. Tabel 14 i denne forordning viser desuden et klart fald i dumpingimporten fra Kina, Rusland, Brasilien, Ukraine og Iran mellem 2016 og 2017, hvilket fremmede gennemførelsen af udskudte investeringer i 2017.
- (206) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOT, at visse investeringer i sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter ikke resulterer i fortjeneste eller investeringsafkast. Kommissionen fandt, at EU-erhvervsgrænsen burde have været i stand til at opnå fortjeneste, selv når den opfyldte sine sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige forpligtelser. Investeringer i sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter forhindrer ikke virksomhederne i at opnå et sundt overskud under normale markedsforhold. Selv om GOT var enig i denne konklusion, mente den efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke havde foretaget en objektiv undersøgelse af rentabiliteten og investeringsafkastet, da investeringer i sundheds-, sikkerheds- og miljøaspekter var forbundet med store omkostninger i det år, hvor investeringerne finder sted, og ingen virksomhed forventer et afkast af disse investeringer. Kommissionen var ikke enig, idet en sund EU-erhvervsgrænse bør udvise en solid rentabilitet og et solidt investeringsafkast, der gør det muligt at afholde udgifter uden et økonomisk investeringsafkast, men som er helt nødvendige af sundheds-, sikkerheds- og miljømæssige årsager.
- (207) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 126-131 i forordningen om midlertidig told.

4.6. Konklusion vedrørende skade

- (208) Selv om forbruget på det frie marked faldt en smule i den betragtede periode (-1 %), steg EU-erhvervsgrænsens salgsmængde på det frie marked, og dens markedsandel på det frie marked steg fra [75-76 %] til [78-79 %]. Disse små forbedringer med hensyn til salgsmængde og markedsandel kan dog kun observeres i forhold til 2016, hvor EU-erhvervsgrænsen led skade som følge af dumping forårsaget af import fra andre lande. EU-erhvervsgrænsens produktionsmængde og kapacitetsudnyttelse faldt dog med henholdsvis 4 % og 7 % i den betragtede periode. Mellem 2018 og undersøgelsesperioden var der mere markante fald i produktionsmængden og kapacitetsudnyttelsen, og salget på det frie marked faldt også. EU-erhvervsgrænsen voksede fra og med 2017 og kom sig efter den urimelige import, der er genstand for antidumping- og antisubsidieforanstaltninger, men oplevede et kraftigt fald i undersøgelsesperioden.
- (209) EU-erhvervsgrænsens produktionsomkostninger steg betydeligt i den betragtede periode (+ 36 %), hovedsageligt på grund af en kraftig stigning i råmaterialepriserne.
- (210) EU-erhvervsgrænsens salgspriser steg mere end omkostningerne i 2017 og 2018, hvilket gjorde det muligt for EU-producenterne at genrejse sig efter følgerne af tidligere skadevoldende dumping og opnå en rentabilitet på 6,7 %. For at bevare sin markedsandel i forbindelse med dumpingimporten fra Tyrkiet var EU-erhvervsgrænsen imidlertid nødt til at sænke sine salgspriser til trods for stigende omkostninger (+ 4 %) mellem 2018 og undersøgelsesperioden. Dette havde en ødelæggende indvirkning på EU-erhvervsgrænsens rentabilitet, som faldt fra +6,7 % i 2018 til -6,1 % i undersøgelsesperioden.
- (211) Andre finansielle indikatorer (likviditet, investeringsafkast) fulgte en lignende tendens, navnlig i undersøgelsesperioden, og derfor faldt investeringsniveauet kraftigt i undersøgelsesperioden i forhold til de foregående år.

⁽¹⁹⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2016/1778.

⁽²⁰⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2017/649.

- (212) Som forklaret i betragtning 16 medførte Det Forenede Kongeriges udtræden en revision af de makroøkonomiske indikatorer og nogle få andre data. Forskellene mellem tabel 1-13 i forordningen om midlertidig told og tabel 1-13 i denne forordning er imidlertid ubetydelige, både med hensyn til enheder og tendenser. Underbudsniveauet var fortsat betydeligt. Kommissionen konkluderede derfor, at Det Forenede Kongeriges udtræden ikke ændrer konklusionen om skade i forordningen om midlertidig told.
- (213) På baggrund af ovenstående konkluderede Kommissionen endeligt, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 5.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Dumpingimportens virkninger

- (214) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger var ÇİB og GOT uenige i konklusionerne i afsnit 5.1 i forordningen om midlertidig told. GOT fremførte, at forklaringerne deri ikke kunne berettige en årsagssammenhæng mellem dumpingimporten og den påståede skade mellem 2018 og 2019 med den begrundelse, at de tyrkiske importmængder var stabile, og at både priserne på den tyrkiske import og EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger faldt i denne periode. Kommissionen bemærkede, at GOT's erklæringer var unøjagtige. For det første faldt EU-erhvervsgrenens produktionsomkostninger ikke i denne periode. De steg derimod fra 540 EUR/ton i 2018 til 560 EUR/ton i 2019, jf. tabel 10 i forordningen om midlertidig told og tabel 10 i denne forordning. For det andet forblev de tyrkiske importmængder forholdsvis stabile mellem 2018 og 2019 (om end på et højere niveau end i 2016 og 2017), mens deres priser faldt med 8,5 %, jf. tabel 4 og 5 i denne forordning. Kommissionen bemærkede, at GOT anså de underbudsniveauer, der var konstateret i forordningen om midlertidig told, for ubetydelige, men dog ikke bestred, at varmvalsede flade produkter er en meget prisfølsom vare. GOT havde faktisk selv indrømmet, at en lille prisforskel medførte en stigning i markedsandelen for importen fra Tyrkiet ⁽²¹⁾. Påstandene blev derfor afvist. Under alle omstændigheder måtte EU-erhvervsgrenen i undersøgelsesperioden, uanset om der var tale om underbud, holde sine priser et godt stykke under produktionsomkostningerne for at bevare sin markedsandel som følge af pristrykket fra den tyrkiske import til lavere priser.
- (215) GOT fremførte desuden, at importen fra Tyrkiet ikke påvirkede EU-erhvervsgrenens markedsandel, men kun overtog en vis andel fra tredjelande, hvilket ikke kunne have haft nogen indvirkning på EU-producenterne. ÇİB hævdede ligeledes, at Kommissionen havde overset, at importen fra Tyrkiet udfyldte det hul, som andre leverandørlande havde efterladt. Parten hævdede også, at der ikke var nogen tidsmæssig sammenhæng mellem EU-erhvervsgrenens resultater og udviklingen i importen fra Tyrkiet, fordi da EU-erhvervsgrenens situation forværredes mellem andet og tredje kvartal af 2019, som hævded af klageren, faldt den tyrkiske import, og importpriserne ændrede sig ikke. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOT, at en kvartalsvis analyse viste, at importen fra Tyrkiet begyndte at falde betydeligt fra begyndelsen af 2019. Ligeledes anførte ÇİB efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvorfor visse af EU-erhvervsgrenens centrale økonomiske indikatorer forbedredes eller forblev stabile i perioden 2016-2019, mens importen fra Tyrkiet gradvist steg. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte ÇİB, at væsentlig skade skulle tilskrives andre faktorer end importen fra Tyrkiet, da de tyrkiske importmængder mellem 2016 og 2018 steg samtidig med importpriserne.
- (216) Kommissionen var enig i, at hvis importen fra Tyrkiet udfyldte et hul, ville dette have været uproblematisk. Denne import trængte imidlertid ind i Unionen til urimelige dumpingpriser. Med hensyn til den manglende tidsmæssige sammenhæng var Kommissionen uenig. I sin analyse ignorerede ÇİB ignorerede virkningerne af pristrykket fra den tyrkiske import. Det forhold, at skaden snarere er åbenlys i prisrelaterede indikatorer, underminerer ikke en overordnet konklusion om skadevoldende dumping. I 2019 var EU-erhvervsgrenen imidlertid nødt til at fastsætte sine priser et godt stykke under omkostningerne for at fastholde sin markedsandel som følge af pristrykket fra den tyrkiske import til lavere priser, jf. betragtning 139 i forordningen om midlertidig told. Der er således en klar sammenhæng mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt.

⁽²¹⁾ Sidste afsnit på side 14 i t21.000916.

- (217) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOT, at det hovedsagelig er på det frie marked, at EU-erhvervsgrenen konkurrerer med importen. GOT hævdede, at stigningen i EU-erhvervsgrenens markedsandel på det frie marked beviser, at der ikke er forvoldt skade som følge af importen fra Tyrkiet. ÇİB fremførte, at stigningen i EU-erhvervsgrenens salg på det frie marked og stigningen i dens markedsandel på trods af tilstedeværelsen af tyrkisk import ikke støtter konklusionen om, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den betragtede periode. Kommissionen mente, at der i begge parter påstande ses bort fra virkningerne af pristrykket fra den tyrkiske import, og at de prisrelaterede indikatorer viser en klar og påviselig skade. I undersøgelsesperioden vandt EU-erhvervsgrenen nogle af de markedsandele, som visse importkilder havde efterladt. Dette skete imidlertid med salgspriser, der lå et godt stykke under omkostningerne som følge af pristrykket fra den tyrkiske import og de lavere priser.
- (218) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 138-139 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Virkningerne af andre faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (219) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 14

Import fra tredjelande

Land		2016	2017	2018	UP
Rusland	Mængde (ton)	1 935 269	720 339	1 587 740	1 340 462
	Indeks	100	37	82	69
	Markedsandel (%)	5-6	2-3	4-5	3-4
	Indeks	100	39	81	70
	Gennemsnitspris (EUR/ton)	335	468	496	443
	Indeks	100	140	148	132
Serbien	Mængde (ton)	348 619	465 158	733 711	860 953
	Indeks	100	133	210	247
	Markedsandel (%)	0-1	1-2	2-3	2-3
	Indeks	100	139	207	249
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	386	498	547	479
	Indeks	100	129	142	124
Indien	Mængde (ton)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	Indeks	100	255	205	197
	Markedsandel (%)	1-2	3-4	2-3	2-3
	Indeks	100	266	202	199
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	403	494	531	464
	Indeks	100	122	132	115

Brasilien	Mængde (ton)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Indeks	100	56	41	17
	Markedsandel (%)	1-2	1-2	0-1	0-1
	Indeks	100	59	40	18
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	362	494	531	485
	Indeks	100	136	147	134
Ukraine	Mængde (ton)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Indeks	100	56	12	10
	Markedsandel (%)	3-4	1-2	0-1	0-1
	Indeks	100	59	12	10
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	331	466	472	424
	Indeks	100	141	142	128
Iran	Mængde (ton)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Indeks	100	8	6	0
	Markedsandel (%)	2-3	0-1	0-1	0-1
	Indeks	100	9	6	0
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	305	428	489	504
	Indeks	100	140	160	165
Kina	Mængde (ton)	1 024 619	8 456	579	525
	Indeks	100	0,83	0,06	0,05
	Markedsandel (%)	2-3	0-1	0-1	0-1
	Indeks	100	1	0	0
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	325	667	3 760	3 177
	Indeks	100	205	1 158	978
Andre tredjelande	Mængde (ton)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Indeks	100	167	161	133
	Markedsandel (%)	2-3	4-5	4-5	3-4
	Indeks	100	174	159	134
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	384	493	562	523
	Indeks	100	128	146	136
Alle andre tredjelande end Tyrkiet i alt	Mængde (ton)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Indeks	100	67	71	62
	Markedsandel (%)	21-22	15-16	15-16	12,5-13,5
	Indeks	100	70	69	62
	Gennemsnitspris (EUR pr. ton)	344	480	530	477
	Indeks	100	141	154	139

Kilde: Eurostat.

- (220) I den betragtede periode faldt importen fra andre lande Tyrkiet med 38 %. Markedsandelen for denne import faldt fra 21-22 % til 12,5-13,5 %.
- (221) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fandt GOT, at forordningen om midlertidig told overså de (lave) priser på importen fra visse tredjelande, og at priserne på importen fra Tyrkiet ikke kunne have forvoldt EU-producenterne skade. GOT baserede for det første denne konklusion på det forhold, at de samlede importpriser i betragtning af oplysningerne i tabel 14 i forordningen om midlertidig told faldt mere end priserne på importen fra Tyrkiet alene fra 2018 til undersøgelsesperioden, og for det andet, at der var stor volatilitet i priserne på varmvædsede flade produkter. GOT anførte, at den kumulerede importmængde fra alle tredjelande undtagen Tyrkiet var næsten dobbelt så stor som importen fra Tyrkiet. Da priserne på denne import var lavere end priserne på importen fra Tyrkiet, fremførte GOT, at deres virkninger ikke kunne ignoreres. ÇİB anførte i den forbindelse, at det hurtige prisfald på importen fra Indien faldt sammen med EU-producenternes faldende rentabilitet.
- (222) Kommissionen analyserede mængderne, værdierne og tendenserne i importen fra andre tredjelande, men fandt, at deres indvirkning ikke svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og den væsentlige skade, som EU-producenterne har lidt. Hvad angår den prissammenligning, som GOT foretog mellem importpriserne fra Tyrkiet og importpriserne fra andre kilder, bemærker Kommissionen, at sidstnævnte er undervurderet, da GOT så bort fra, at Eurostats data om priser ikke omfatter betalt antidumping- og udligningstold. For så vidt angår importen fra Indien, kan det nøjagtige varesortiment for denne import, jf. betragtning 144 i forordningen om midlertidig told, og dermed spørgsmålet om, hvorvidt den faktisk underbød EU-erhvervsgrenens priser, ikke fastslås udelukkende på grundlag af Eurostats gennemsnitlige priser. Ingen af parterne fremlagde beviser pr. varetype, der tydede på et betydeligt underbud fra importen fra Indien. Endnu vigtigere var det, at ingen af parterne anfægtede, at importmængden fra Indien udgjorde en fjerdedel af importen fra Tyrkiet og derfor ikke kunne svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, der konstateredes i denne sag. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at man ikke var bekendt med oplysninger, der kunne tyde på, at importen fra Indien blev solgt til dumpingpriser i Unionen eller forvoldte EU-producenterne skade. I betragtning af den indiske imports relativt beskedne markedsandel kunne denne import således ikke lægge pres på EU-producenterne i samme omfang som dumpingimporten fra Tyrkiet.
- (223) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anfægtede ÇİB analysen og konklusionerne i dette afsnit, og GOT anførte, at Kommissionen »valgte ikke at undersøge virkningerne« af importen fra andre tredjelande og ikke påviste, at denne import ikke forvoldte EU-producenter skade. Kommissionen var uenig med parterne, da den faktisk undersøgte alle relevante oplysninger i sagen. For eksempel har ingen af parterne, end ikke GOT eller ÇİB, på noget tidspunkt i undersøgelsen fremlagt dokumentation pr. varetype, der tyder på et omfattende underbud fra importen fra Indien (eller fra importen fra Serbien, som påstået af ÇİB). Kommissionen konkluderede, at de foreliggende oplysninger ikke underbyggede påstanden vedrørende de angivelige virkninger af importen fra andre tredjelande. Denne konklusion undergraver ikke konstateringen af omfanget af det pres, som denne import udøver på EU-producenterne parallelt med dumpingimporten fra Tyrkiet. Konklusionen om, at importen fra tredjelande ikke kunne svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, blev bekræftet. På grundlag af disse betragtninger blev den overordnede konklusion om årsagssammenhæng også bekræftet.
- (224) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 140-146 i forordningen om midlertidig told.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (225) EU-erhvervsgrenens eksportmængde og eksportpriser til ikke-forretningsmæssigt forbundne parter udviklede sig i den betragtede periode som følger:

Tabel 15

Eksportsalg

	2016	2017	2018	UP
Eksportmængde (ton)	1-2 mio.	1-2 mio.	1-2 mio.	1-2 mio.
Indeks	100	102	102	121

Gennemsnitspris (EUR/ton)	376	502	554	468
Indeks	100	133	147	124

Kilde: Eurofer (mængder) og de stikprøveudtagne EU-producenter (gennemsnitlige priser).

- (226) EU-producenterne øgede eksportmængden med 21 % i den betragtede periode til lidt under 2 mio. ton i 2019. Samlet set udgjorde EU-erhvervsgrenens eksporterede mængder mindre end 6 % af dens salgsmængde på det frie marked i Unionen.
- (227) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 147-149 i forordningen om midlertidig told.

5.2.3. Det bundne forbrug

- (228) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anmodede GOT Kommissionen om at indsamle flere oplysninger og foretage en yderligere undersøgelse af efterspørgslen på det bundne marked. GOT bemærkede visse opdelinger i klagerens publikation »European Steel in Figures 2020« og de dårlige resultater, som European Automobile Manufacturers Association offentliggjorde i sin rapport for 2019.
- (229) Der er to primære formål, som varmvalsede flade produkter af stål anvendes til. Det første er som råmateriale til fremstillingen af forskellige stålprodukter med en merværdi i de efterfølgende produktionsled, begyndende med koldvalsede flade og overtrukne produkter af stål. Det andet er som et industrielt input, der købes af slutbrugere til flere forskellige anvendelser, herunder inden for bygge- og anlægssektoren (fremstilling af stålør), skibsbygning, gasbeholdere, biler, trykbeholdere og energirørledninger. De data, som GOT fremlagde, gjorde det ikke muligt at vurdere efterspørgslen i den lange række af berørte forbrugersektorer. Kommissionen konstaterede, at den samlede produktionsaktivitet i de stålforbrugende sektorer i Unionen faldt med 0,2 % i 2019 — efter en stigning på 2,9 % i 2018 — hvilket var det første fald i produktionen siden 2013. Den negative vækst i 2019 skyldtes en stigning i byggeriet og et fald i alle andre stålforbrugende sektorer (det mest markante er registreret i bilindustrien)⁽²²⁾. Kommissionen medgav, at den negative vækst i en lang række stålforbrugende sektorer i 2019 skabte en udfordring for producenter af varmvalsede flade produkter. Denne situation blev imidlertid ikke anset for at svække årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation i undersøgelsesperioden i betragtning af stigningen i mængden af denne import, dens indvirkning på EU-erhvervsgrenens priser og andre skadevoldende faktorer, som er beskrevet ovenfor.
- (230) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT, at der ikke var foretaget nogen undersøgelse af virkningerne af det bundne forbrug, hvilket ville være uforeneligt med WTO's regler. GOT anførte, at Kommissionen »valgte ikke at undersøge« den »ekstraordinære forværring af de stålforbrugende industrier i Unionen«. Kommissionen var uenig. GOT fremlagde ingen beviser til støtte for sin påstand. Publikationerne i fodnote 16 i forordningen om midlertidig told viser ikke den påståede »ekstraordinære forværring i de stålforbrugende industrier i Unionen«. Ingen brugere fremsatte lignende påstande i løbet af undersøgelsen. Som det fremgår af betragtning 195 i forordningen om midlertidig told, gav brugerne på store markeder i efterfølgende handelsled, såsom bilindustrien, industrielt udstyr eller bygge- og anlægssektoren, sig ikke til kende.
- (231) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 150-151 i forordningen om midlertidig told.

⁽²²⁾ Economic Report, Economic and Steel Market Outlook 2020-2021, Second quarter report — Data til og med hele 2019, af 12. maj 2020, Eurofer, kan downloades via <https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf>, og Worldsteel Short Range Outlook October 2019, af 14. oktober 2019, World Steel Association, findes på <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html>

5.2.4. Udviklingen i efterspørgslen

- (232) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger tilskrev ÇİB skaden et generelt fald i EU-forbruget, mens GOT anførte, at faldet i forbruget forårsagede et fald i EU-erhvervsgrenens produktionsmængder. Kommissionen bemærkede, at forbruget på det frie marked, dvs. det marked, hvor konkurrencen med importen hovedsagelig finder sted, jf. tabel 1, faldt med 1 % i den betragtede periode. Kommissionen finder ikke, at omfanget af faldet i EU-forbruget svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten fra Tyrkiet og EU-erhvervsgrenens skadevoldende situation i undersøgelsesperioden.
- (233) I lyset af betragtningerne i ovenstående afsnit og da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 152-153 i forordningen om midlertidig told. Udviklingen i efterspørgslen på grundlag af data for EU-27 ændrer ikke disse konklusioner.

5.2.5. Råmaterialepriser

- (234) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 154-155 i forordningen om midlertidig told.

5.2.6. Andre faktorer

- (235) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede ÇİB, at den væsentlige skade skulle tilskrives ændringer på EU-markedet, EU-producenternes omstrukturings- og rationaliseringsbestrebelse, en vis indkøbspolitik og lavprisimport fra andre tredjelande. Påstandene blev ikke underbygget og blev derfor afvist.
- (236) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 147-149 i forordningen om midlertidig told.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (237) På grundlag af ovenstående og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, konkluderede Kommissionen, at ingen af de faktorer, der blev analyseret enten individuelt eller samlet, svækkede årsagssammenhængen mellem dumpingimporten og den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt, i et sådant omfang at denne forbindelse ikke længere ville være reel og væsentlig, hvilket bekræfter konklusionen i betragtning 159-161 i forordningen om midlertidig told.

6. FORANSTALTNINGERNES OMFANG

6.1. Målprisunderbudsmargen

- (238) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modsatte klageren sig Kommissionens anvendelse af den gennemsnitlige fortjeneste, der blev opnået i 2017, nemlig 6,8 %, som grundlag for den målfortjeneste, der blev anvendt til at beregne målprisunderbudsmargenen. Klageren hævdede, at EU-erhvervsgrenen i 2017 stadig led under dumpingimport fra andre oprindelseslande, at Kommissionen ikke havde fulgt sin standardpraksis, og at selv ÇİB havde foreslået en højere fortjenstmargen. Klageren insisterede på, at målfortjenesten burde ligge på 10-15 %, i stil med de 12,9 %, der blev anvendt i en tidligere undersøgelse vedrørende importen af samme vare⁽²³⁾, selv om klageren indrømmede, at minimumsgrundlaget for målfortjenesten også kunne være 7,9 %, hvilket var den målfortjeneste, der blev anvendt i den seneste undersøgelse af denne vare.
- (239) Kommissionen vurderede denne påstand. Som forklaret i betragtning 164 og 166 i forordningen om midlertidig told baserede Kommissionen fastsættelsen af målfortjenesten på bestemmelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 2c, selv om der ikke kunne identificeres et år med »normale konkurrencevilkår« forud for stigningen i importen fra Tyrkiet inden for en passende periode. Som allerede anført i afsnit 4.5.1 var Kommissionen desuden ikke i stand til

⁽²³⁾ Kommissionens afgørelse nr. 284/2000/EKSF af 4. februar 2000 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse fladvalsedede produkter af jern og ulegeret stål, af bredde 600 mm og derover, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, i oprullet stand, kun varmvalsedede, med oprindelse i Indien og Taiwan, om godtagelse af tilsagn afgivet af visse eksporterende producenter og om afslutning af proceduren vedrørende importen af varer med oprindelse i Sydafrika (EFT L 31 af 5.2.2000, s. 44).

at konkludere, at EU-erhvervsgrenen i 2017 stadig led under dumpingimport, som hævdede af klageren. I antidumpingundersøgelsen vedrørende Brasilien, Iran, Rusland og Ukraine omfattede undersøgelsen af dumping og skadeperioden fra den 1. juli 2015 til den 30. juni 2016. Det forhold, at der blev indført endelige beskyttelsesforanstaltninger over for import med oprindelse i disse oprindelseslande i oktober 2017, betyder ikke, at der fortsat forekom skadevoldende dumping i 2017. Dette bekræftes af det kraftige fald i importen fra disse fem lande i 2017, som allerede nævnt i betragtning 163. Kommissionen bekræftede derfor, at 2017 var det bedste grundlag for at fastsætte målfortjenesten i forbindelse med den nuværende undersøgelse. I betragtning af de dumpingmargener, der blev konstateret i denne sag, ville selv en accept af påstanden om at anvende en højere målfortjeneste på ingen måde have nogen indvirkning på foranstaltningernes niveau.

- (240) I den foreløbige fase anvendte Kommissionen data fra Bloomberg New Energy Finance til at fastlægge de forventede kvotepriser i EU's emissionshandelssystem (ETS) til at beregne fremtidige miljøomkostninger. Disse priser blev ajourført i den endelige fase med data fra 15. februar 2020.
- (241) I betragtning 216 i forordningen om midlertidig told henvises der til bemærkninger vedrørende skadesberegningerne fra en stikprøveudtaget EU-producent i forbindelse med grundforordningens artikel 19a. Parten hævdede, at gennemsnittet af den fremtidige mængde varmvalsede flade produkter, der skal produceres, bør anvendes i stedet for gennemsnittet af fremtidige leverandørprodukter, der anvendes i produktionen af varmvalsede flade produkter, for at kunne vurdere EU-erhvervsgrenens fremtidige overholdelsesomkostninger med henblik på at overholde de miljømæssige og sociale produktionsomkostninger, der følger af multilaterale miljøaftaler eller sociale forpligtelser. I denne procedure fandt Kommissionen i betragtning af de oplysninger, der var indgivet af de tre stikprøveudtagne EU-producenter, og som blev verificeret af Kommissionen, at det var varer i leverandørleddet, der direkte genererede emissionen af forurenende stoffer, og at dette derfor var det rette niveau til at vurdere de fremtidige overholdelsesomkostninger. Disse omkostninger blev efterfølgende anvendt på produktionen af den undersøgte vare på grundlag af forbrugskvoten for den vare i efterfølgende produktionsled, der genererede emissionerne i produktionen af den undersøgte vare.
- (242) Som forklaret i afsnit 1.8 ændrede Unionens sammensætning sig i 2021, hvilket også medførte en ændring i det datasæt, der blev anvendt til at fastsætte målprisunderbudsmargenen. Niveaue af skadestærsklen for EU-27 fremgår af nedenstående tabel.

Land	Virksomhed	Dumpingmargen	Målprisunderbudsmargen
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Alle andre virksomheder	7,3 %	21 %

- (243) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 163-170 i forordningen om midlertidig told.

6.2. Undersøgelse vedrørende den margen, der er tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, som EU-erhvervsgrenen har lidt

- (244) Da der ikke blev fremsat nogen bemærkninger til dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 171-172 i forordningen om midlertidig told.

6.3. Konklusion

- (245) Efter ovennævnte vurdering konkluderede Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt at fastsætte den endelige told i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 2, og artikel 9, stk. 4, andet afsnit. Som følge heraf bør den midlertidige antidumpingtold fastsættes som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alle andre virksomheder	7,3 %

7. UNIONENS INTERESSER

7.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (246) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte klageren, at de tyrkiske eksportørers nyligt bebudede udvidelsesplaner var en yderligere grund til, at antidumpingforanstaltninger var i Unionens interesse. Ingen af parterne anfægtede, at det ville være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres foranstaltninger. Konklusionerne i betragtning 175-179 i forordningen om midlertidig told blev derfor bekræftet.

7.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

- (247) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT og ÇİB, at EU-producenterne allerede var beskyttet mod import. ÇİB fremførte, at importen fra Tyrkiet var faldet betydeligt i sidste kvartal af 2019 i forhold til første kvartal af det pågældende år. I den forbindelse omtalte GOT de endelige beskyttelsesforanstaltninger med kvantitative lofter (»toldkontingenter») og den tillægstold på 25 %, der skal betales, når toldkontingenteret er opbrugt. GOT mindede om, at importører og brugere før de midlertidige foranstaltninger havde erklæret, at handelspolitiske foranstaltninger i høj grad påvirkede forsyningssikkerheden og gjorde importørernes aktiviteter mere udfordrende. GOT tilføjede, at importører og brugere på grund af de midlertidige antidumpingforanstaltninger og de landespecifikke toldkontingenter inden for rammerne af de indtil udgangen af juni 2021 gældende beskyttelsesforanstaltninger ikke ville være i stand til at finde en ny importkilde til at dække efterspørgslen i Unionen.

- (248) Kommissionen fandt, at betragtning 188-193 i forordningen om midlertidig told i høj grad tilbageviser påstande vedrørende enhver påstået forsyningsknaphed, herunder ovennævnte påstande, som GOT fremsatte efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger. Kommissionen bemærkede også, at beskyttelses- og antidumpingforanstaltninger vedrører forskellige situationer. I dette tilfælde er der faktisk blevet indført beskyttelsesforanstaltninger i form af et toldkontingent, men dette forhindrer ikke indførelsen af foranstaltninger med henblik på at fjerne illoyal handelspraksis, navnlig inden for rammerne af toldkontingenteret, dvs. før en beskyttelsestold finder anvendelse.

- (249) Som forklaret i betragtning 192 i forordningen om midlertidig told betyder indførelsen af antidumpingforanstaltninger heller ikke, at importen fra Tyrkiet vil ophøre, eller at den vil falde betydeligt. Resultaterne af undersøgelsen underbygger denne konklusion. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremlagde ingen af importørerne kvantitative data, der kunne påvise, at antidumpingforanstaltningerne i forbindelse med denne procedure ville have en uforholdsmæssig stor indvirkning på deres aktiviteter. Foranstaltningernes niveau bør ikke forhindre tyrkiske stålproducenter i at sælge deres varmvalsede flade produkter i Unionen og til EU-importørerne. Faktisk blev det i en pressemeddelelse fra 2021 fra Steel Business Briefing fremhævet, at Unionen i 2020 fortsat var Tyrkiets vigtigste eksportmarked for varmvalsede bredbånd ⁽²⁴⁾. Samme kilde rapporterer om yderligere kapacitet for varmvalsede flade produkter i Tyrkiet ⁽²⁵⁾.
- (250) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser, bekræftedes konklusionerne i betragtning 180-182 i forordningen om midlertidig told.

7.3. Brugernes interesser

- (251) GOT's bemærkninger efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger vedrørende brugere vedrørte bemærkninger angående ikke forretningsmæssigt forbundne importører, og de er allerede blevet behandlet i afsnit 7.2.
- (252) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger udtrykte ÇIB bekymring over en tilbagegang hvad angår kvalitet og innovation på EU-markedet som følge af foranstaltningerne. Kommissionen fandt påstanden, som var meget generel og dokumenteret, ubegrundet. Kommissionen konstaterede, at EU-producenterne trods de vanskelige markedsforhold fortsat havde tilbudt varer af høj kvalitet i hele den betragtede periode. Kommissionen forventer, at antidumpingforanstaltninger vil skabe lige vilkår, som gør det muligt for EU-erhvervsgrænsen at tilbyde mere innovative varer af høj kvalitet til gavn for alle aktører.
- (253) Konsortiet af brugere og importører af varmvalsede flade produkter («konsortiet») fremsatte bemærkninger til forordningen om midlertidig told ⁽²⁶⁾. For det første hævdede konsortiet, at EU-producenterne efter undersøgelsesperioden angiveligt reducerede den produktionsmængde, som de stiller til rådighed på det frie marked i Unionen. Konsortiet påpegede, at denne påståede praksis sammen med de handelsbeskyttelsesforanstaltninger, der i øjeblikket er indført over for andre oprindelseslande, førte til en »hidtil uset« prisstigning på EU-markedet. Konsortiet hævdede, at uafhængige brugere i Unionen derfor ikke var i stand til at købe et væsentligt råmateriale (varmvalsede flade produkter) fra EU-producenter. Til gengæld ville prisstigningen have gjort det muligt for EU-producenterne at forbedre deres fortjenstmargener til et punkt, hvor de ville have genrejst sig efter den skade, de angiveligt havde lidt i undersøgelsesperioden. Konsortiet fandt, at EU-domstolens praksis gav Kommissionen mulighed for at vurdere udviklingen efter UP inden for rammerne af analysen af Unionens interesser, og at en sådan udvikling i dette tilfælde ville berettige et ophør af foranstaltningen. I forbindelse med dette argument hævdede konsortiet endvidere, at uafhængige brugere i Unionen som følge af den påståede mangel på forsyninger fra EU-producenter og de deraf følgende øgede priser ikke havde andet valg end at basere sig på import i relevante mængder. I den forbindelse anførte konsortiet, at de gældende handelsbeskyttelsesforanstaltninger overfor visse oprindelseslande og de midlertidige foranstaltninger overfor importen fra Tyrkiet bringer muligheden for at købe varmvalsede flade produkter fra tredjelande i fare. Konsortiet påpegede, at andre tredjelande ikke kunne erstatte Tyrkiet som det mest pålidelige leverandørland. Konsortiet anfægtede også Kommissionens konklusion vedrørende brugernes evne til at tilpasse sig lovgivningsmæssige ændringer og til at skifte leverandør. Konsortiet hævdede, at dette i praksis sjældent er muligt, og at køb af begrænsede mængder fra andre tredjelandsproducenter ikke kan ses som et tegn på, at brugerne hurtigt kan skifte leverandør. Konsortiet rejste tvivl om EU-erhvervsgrænsens evne og endog vilje til at levere eventuelle yderligere relevante mængder til uafhængige brugere i efterfølgende produktionsled i Unionen og andre lande, bortset fra Tyrkiets, evne til at levere betydelige mængder varmvalsede flade produkter til Unionen. Konsortiet hævdede, at alle disse elementer ville føre til en uholdbar stigning i omkostningerne ved et vigtigt råmateriale for brugerne, hvilket ville påvirke dem uforholdsmæssigt.
- (254) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger udtrykte ÇIB bekymring over en stigning i priserne på varmvalsede flade produkter på EU-markedet som følge af foranstaltningerne og anfægtede betragtning 191 i forordningen om midlertidig told, hvoraf det fremgår, at EU-producenter kunne udnytte deres uudnyttede kapacitet til at dække efterspørgslen fra ikke forretningsmæssigt forbundne brugere.

⁽²⁴⁾ T21.000701, bilag 2.

⁽²⁵⁾ T21.000701, bilag 1 og bilag 3.

⁽²⁶⁾ t21.000721.

- (255) Klageren anfægtede disse påstande ⁽²⁷⁾. Den henviste navnlig til kilder, der pegede på øget produktionskapacitet i 2021, herunder ved at genstarte visse ovne, og på tilstedeværelsen af tilstrækkelige forsyningskilder både i Unionen og fra tredjelande. Klageren erkendte, at enhver ubalance i forsyningskæden på markedet kun ville have været af midlertidig karakter og forårsaget af covid-19-pandemiens forstyrrende virkning, herunder lukningen af nogle ovne. Klageren fremførte endvidere, at der findes mange alternative kilder i Unionen og andre steder, som kan dække en eventuel stigning i efterspørgslen i Unionen, herunder eksistensen af en omfattende uudnyttet kapacitet i Unionen og på verdensplan. Den fremførte også, at Tyrkiet sandsynligvis vil fortsætte sine leverancer til EU-markedet i betragtning af den moderate antidumpingtold, der er indført. Endelig gentog klageren, at antidumpingtolden ikke ville have nogen væsentlig indvirkning på brugernes omkostninger, idet der henvistes til de simuleringer, som klageren havde fremlagt på et tidligere tidspunkt i proceduren.
- (256) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOT, at hvis Kommissionen indførte en endelig beskyttelsesforanstaltning ud over den eksisterende beskyttelsesforanstaltning og anden gældende antidumping- og udligningstold over for importen af den pågældende vare fra andre oprindelseslande, var der risiko for forsyningsmangel. GOT hævdede endvidere, at landets import begyndte at falde i 2019 som følge af den gældende beskyttelsesforanstaltning, og at »den mente, at enhver yderligere foranstaltning ville medføre, at importen fra Tyrkiet ville ophøre«, og spurgte, hvordan Kommissionen kunne være sikker på, at importen fra Tyrkiet ikke ville ophøre.
- (257) Kommissionen behandlede først påstandene om forsyningsknaphed, tilgængeligheden af andre kilder og evnen til at tilpasse sig lovgivningsmæssige ændringer og skift af leverandør. Efterfølgende behandlede den påstanden om anvendelse af data for perioden efter UP.
- (258) Kommissionen fandt, at konsortiets og GOT's argument om forsyningsknaphed er i modstrid med de tal og tendenser, som blev konstateret i løbet af undersøgelsen. Dette er tilfældet både generelt og med hensyn til de data, der blev fremlagt af samarbejdsvillige brugere. Mere generelt bemærkede Kommissionen for det første, at der under stålbeskyttelsesforanstaltningen ⁽²⁸⁾ konsekvent og i stigende grad har været meget store mængder toldfrie toldkontingenter i undersøgelsesperioden ⁽²⁹⁾. Hvis der således havde været efterspørgsel efter større importmængder i Unionen, kunne den være blevet dækket toldfrit. For det andet bekræftede undersøgelsen, at EU-erhvervsgrenen har tilstrækkelig uudnyttet kapacitet ⁽³⁰⁾ til at øge sin produktion yderligere i Unionen. Der er ingen økonomisk begrundelse for, at EU-producenter ikke skulle anvende deres (uudnyttede) kapacitet til at dække efterspørgslen i Unionen, uanset om brugerne er forretningsmæssigt forbundne, navnlig når de befinder sig i en mindre end optimal økonomisk situation. For det tredje gentog Kommissionen sine konklusioner fra den foreløbige fase ⁽³¹⁾ vedrørende tredjelandes evne til at levere varmvalsede flade produkter i relevante mængder og mindede om, at de kunne øge deres tilstedeværelse på EU-markedet yderligere i tilfælde af efterspørgsel, hvilket nogle af dem allerede havde været i stand til. Endelig henviste Kommissionen til sin konklusion i betragtning 192 i forordningen om midlertidig told vedrørende den ubegrundede antagelse, at Tyrkiets import ville forsvinde fra EU-markedet, hvis Kommissionen indførte en beskyttelsestold. Kommissionen mindede i den forbindelse om, at nogle af de lande, der er omfattet af foranstaltninger, fortsatte med at eksportere til Unionen og i visse tilfælde i betydelige mængder ⁽³²⁾.
- (259) Desuden svarer konsortiets påstand heller ikke overens med de oplysninger, som uafhængige brugere selv har fremlagt i forbindelse med undersøgelsen. For det første er den tyrkiske imports andel af disse brugeres portefølje ret begrænset (under 15 % i alt). Indkøb fra Tyrkiet tegner sig for mindre end halvdelen af importen fra andre oprindelseslande, og de er næsten fem gange mindre end deres indkøb fra EU-producenterne, som er brugernes vigtigste leverandører. Desuden bekræftede Kommissionen, at de tal, der var tilgængelige i spørgeskemabesvareelserne fra ikke forretningsmæssigt forbundne brugere, klart viser, at de ikke blot kan ændre (og faktisk har ændret) sammensætningen af deres forsyningskilder væsentlig fra det ene år til det andet, men også, at de kan gøre dette i

⁽²⁷⁾ t21.000931.

⁽²⁸⁾ I juli 2018 indførte Kommissionen en midlertidig beskyttelsesforanstaltning, som blev endelig i februar 2019, og som var gældende i hele undersøgelsesperioden. Under denne foranstaltning svarer varmvalsede flade produkter i vid udstrækning til varekategori 1. Udviklingen i anvendelsen af toldkontingenter under beskyttelsesforanstaltningen er derfor relevant i forbindelse med denne undersøgelse.

⁽²⁹⁾ Betragtning 45-50 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/894 af 29. juni 2020 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 206 af 30.6.2020, s. 27).

⁽³⁰⁾ Tabel 6 i forordningen om indførelse af midlertidige antidumpingforanstaltninger.

⁽³¹⁾ Betragtning 188 og 189 i forordningen om indførelse af midlertidige antidumpingforanstaltninger.

⁽³²⁾ Betragtning 21-23 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1590 af 26. september 2019 om ændring af gennemførelsesforordning (EU) 2019/159 om indførelse af endelige beskyttelsesforanstaltninger mod importen af visse stålprodukter (EUT L 248 af 27.9.2019, s. 28).

betydelige mængder. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at de samarbejdsvillige brugere fordoblede og endog tredoblede importen fra visse oprindelseslande i undersøgelsesperioden (samlet set steg importen fra disse tredjelande med 40 %). I undersøgelsesperioden begyndte brugerne også at foretage indkøb fra oprindelseslande, som de ikke købte fra året før undersøgelsesperioden, mens de ophørte med at købe fra et visse oprindelseslande, som de benyttede sig af i 2018. De tilgængelige data i sagsakterne modsiger således konsortiets udtalelse om, at brugerne kun er i stand til at købe begrænsede mængder varmvalsede flade produkter fra andre tredjelande, og at det i praksis sjældent er muligt at skifte til andre leverandører.

- (260) Med hensyn til de øvrige påstande, som GOT fremsatte, bemærkede Kommissionen, at Tyrkiet med hensyn til faldet i importen i 2019 ikke var i stand til at opfylde det globale toldkontingent, der var til rådighed indtil den 1. juli 2020 ⁽³³⁾. Desuden kunne Kommissionen ikke se nogen forbindelse mellem et fald i importen i et givet år og påstanden om, at denne import ville ophøre som følge af indførelsen af en endelig antidumpingtold, og GOT har ikke fremlagt beviser til støtte herfor. Kommissionen bemærkede derudover, at Tyrkiets importniveau siden indførelsen af en midlertidig antidumpingtold viser, at denne import ikke ophørte. Tyrkiet gjorde tværtimod meget stor brug (92 %) af sit landespecifikke toldkontingent i perioden januar-marts 2021, og Tyrkiet fortsatte med at eksportere relevante mængder i kvartalet april-juni 2021. Disse oplysninger viser, at Tyrkiet til trods for en midlertidig antidumpingtold fortsatte med at levere mængder svarende til de kontingentmængder, der var tildelt landet i henhold til beskyttelsesforanstaltningen.
- (261) Som reaktion på ÇİB's påstand bemærkede Kommissionen igen i forbindelse med den påståede nedgang i importen, som sammenslutningen henviste til (første kvartal i 2019 i forhold til fjerde kvartal i 2019), at Tyrkiet kunne have leveret yderligere mængder under ordningen med det toldfri kontingent ⁽³⁴⁾ i sidste kvartal af 2019. Kommissionen kunne imidlertid ikke se, hvordan en reduktion af importen fra Tyrkiet i sig selv ville udgøre en forsyningsknaphed på markedet. Kommissionen mindede om, at EU-markedet har vist sin evne til at tilpasse sig forskellige forsyningskilder afhængigt af de lovgivningsmæssige ændringer, f.eks. indførelsen af handelsbeskyttelsesforanstaltninger.
- (262) I lyset af ovenstående forhold afviste Kommissionen derfor konsortiets, GOT's og ÇİB's påstande.
- (263) Med hensyn til anmodningen om, at Kommissionen udvider sine undersøgelsesresultater for at tage hensyn til udviklingen efter UP, pegede konsortiet i sit indlæg på en hidtil uset prisstigning, som skulle have fundet sted mellem slutningen af 2020 og i første kvartal af 2021. Konsortiet tilføjede, at en sådan prisstigning truede deres aktiviteter i Unionen, og at EU-producenterne med disse priser ville have øget deres fortjeneste, og at de ville derfor have genrejst sig efter den skade, de måtte have lidt i undersøgelsesperioden.
- (264) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger kritiserede ÇİB og GOT Kommissionens konklusioner i denne henseende. Klageren hævdede på sin side, at Kommissionen ikke burde vurdere udviklingen efter UP, da omstændighederne i denne sag ikke er af ekstraordinær karakter og under alle omstændigheder kun ville være af kortvarig og ikke strukturel karakter.
- (265) Kommissionen fandt, at en påstand om, at en prisstigning kan have fundet sted på et bestemt tidspunkt efter undersøgelsesperioden, ikke i sig selv kan rejse tvivl om undersøgelsesresultaterne i den foreløbige og endelige fase. Kommissionen bemærkede, at konsortiets påstand savner enhver relevant sammenhæng og dokumentation, der klart kunne påvise, at resultaterne af undersøgelsen, som er baseret på data om UP, afkræftes alene af denne udvikling. Desuden er påstanden om, at EU-erhvervsgrenen skulle have genrejst sig efter den skadevoldende situation, ubegrundet, og den underbygges ikke af nogen form for dokumentation. Kommissionen mindede om, at det i grundforordningens artikel 6, stk. 1, fastsættes, at der normalt ikke skal tages hensyn til oplysninger, som vedrører en periode efter undersøgelsesperioden.

⁽³³⁾ Dette gælder for begge perioder, dvs. da Tyrkiet var underlagt et globalt toldkontingent (2. februar til 30. september 2019), og da Tyrkiet var underlagt et loft på 30 % under et globalt toldkontingent pr. 1. oktober 2019.

⁽³⁴⁾ I sidste kvartal af 2019 havde Tyrkiet udnyttet 73 % af den samlede toldkontingentmængde, det var berettiget til at levere toldfrit, hvilket efterlod en uudnyttet import på ca. 170 000 ton i dette kvartal.

- (266) Med hensyn til de bemærkninger, der blev modtaget efter den endelige fremlæggelse af oplysninger, bemærker Kommissionen, at ingen af parterne fremlagde yderligere beviser for, hvordan den prisstigning, der fandt sted efter undersøgelsesperioden, i sig selv ville gøre indførelsen af en endelig antidumpingtold uberegtiget i henhold til undersøgelsen af Unionens interesser.
- (267) Kommissionen bekræftede derfor sine konklusioner i betragtning 183-198 i forordningen om midlertidig told.

7.4. Andre faktorer

- (268) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at stålproducenterne i Unionen konsekvent forsøgte at bevare deres oligopol på EU-markedet og fjerne den internationale konkurrence. GOT bemærkede, at EU-producenterne allerede dækkede 79 % af salget på det frie marked, og at denne procentdel ikke omfattede bundne mængder, som var betydelige. ÇIB henviste også til EU-producenternes store markedsandel og frygtede et monopol.
- (269) Kommissionen fandt, at påstanden om oligopol var ubegrundet, jf. betragtning 200 i forordningen om midlertidig told. Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anfægtede ingen af parterne, at der, jf. betragtning 75 og 200 i forordningen om midlertidig told, er over 20 kendte producenter i 14 forskellige grupper, hvilket er tegn på sund konkurrence mellem dem og med importen fra tredjelande. Da der ikke foreligger beviser for, at der er tale om konkurrencestridig praksis, er den markedsandel, som de i øjeblikket har, irrelevant til støtte for disse påstande om oligopol, endsize et monopol.
- (270) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇIB, at ovenstående ikke på en detaljeret, fyldestgørende og gennemsigtig måde vurderede påstanden om EU-erhvervsgrenens forstærkede oligopol på EU-markedet, eller at påstanden om et sådant forstærket oligopol var ubegrundet. ÇIB mente, at påstanden burde have været vurderet under hensyntagen til andre faktorer såsom eksisterende foranstaltninger, forsyningsknaphed, forringelse af kvalitet og innovation osv. Ifølge parten kræver Retten, at der med henblik på grundforordningens artikel 21, stk. 1, lægges særlig vægt på at genoprette en effektiv konkurrence. Parten gentog uden at tilføje nye beviser sin påstand om, at EU-erhvervsgrenen har et »forstærket oligopol« på EU-markedet.
- (271) Kommissionen henviser til sit nylige arbejdsdokument ⁽³⁵⁾, hvori den bemærkede, at »[i] den seneste konsolideringsbølge bidrog håndhævelsen af fusionskontrollen til at opretholde en dynamisk konkurrence på de europæiske stålmarkeder til gavn for de mange aftagerindustrier, der anvender stål, er afhængige af materialer til overkommelige priser for at konkurrere globalt og beskæftiger millioner af europæere. Ved at forbyde konkurrencebegrænsende fusioner (f.eks. Tata Steel/ThyssenKrupp) eller ved at godkende fusioner på visse betingelser, herunder strukturelle afhændelser (f.eks. ArcelorMittal/Ilva) sikrer håndhævelsen af fusionskontrollen, at de europæiske stål kunder ikke efterlades i et situation med færre valgmuligheder, højere priser eller mindre innovation«. Kommissionen fandt ÇIB's påstande ubegrundede, også hvad angår forsyningsknaphed for varmvalsedede flade produkter, jf. afsnit 7.3. Kommissionen bekræftede derfor sine foreløbige undersøgelsesresultater.
- (272) Da der ikke blev fremsat yderligere bemærkninger vedrørende dette afsnit, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 199-200 i forordningen om midlertidig told.

7.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (273) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger anførte GOT, at en antidumpingtold efter dens opfattelse både var unødvendig og skadelig for EU-markedet, og at den ville spille en negativ rolle i forhold til Unionens interesser som helhed. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte ÇIB, at Kommissionen ikke havde afvist de forskellige involverede interesser på en gennemsigtig måde eller begrundet sine konklusioner. Kommissionen fandt disse erklæringer ubegrundede i lyset af undersøgelsens konklusioner, nemlig forekomsten af dumping, den deraf følgende væsentlige skade for EU-erhvervsgrenen og resultatet af afvejningen af de forskellige involverede interesser.
- (274) På baggrund af ovenstående, og da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, blev konklusionerne i betragtning 201 i forordningen om midlertidig told bekræftet.

⁽³⁵⁾ Kommissionens arbejdsdokument »Towards Competitive and Clean European Steel«, SWD (2021) 353 final, af 5.5.2021, s. 4-5.

8. ENDELIGE ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER

8.1. Endelige foranstaltninger

(275) I betragtning af konklusionerne vedrørende dumping, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 9, stk. 4, bør der indføres endelige antidumpingforanstaltninger for at forhindre, at dumpingimporten af den pågældende vare forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade. Af de årsager, der er anført i afsnit 6, særlig punkt 6.3 i denne forordning, bør antidumpingtolden fastsættes i overensstemmelse med reglen om den lavest mulige told.

(276) Ud fra ovenstående fastsættes den toldsats, som vil blive indført, som følger:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alle andre virksomheder	7,3 %

(277) De individuelle antidumpingtoldsatser for de virksomheder, der er udtrykkeligt nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i denne undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret vedrørende disse virksomheder i forbindelse med denne undersøgelse. Disse toldsatser finder udelukkende anvendelse på importen af den pågældende vare med oprindelse i det pågældende land, fremstillet af de nævnte retlige enheder. Importen af den pågældende vare, fremstillet af andre virksomheder, som ikke er udtrykkeligt nævnt i denne forordnings dispositive del, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte enheder, bør være omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«. De bør ikke være omfattet af nogen af de individuelle antidumpingtoldsatser.

(278) En virksomhed kan anmode om, at disse individuelle antidumpingtoldsatser anvendes, hvis den efterfølgende ændrer navnet på sin enhed. Anmodningen skal rettes til Kommissionen ⁽³⁶⁾. Anmodningen skal indeholde alle relevante oplysninger, som gør det muligt at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at benytte den toldsats, som finder anvendelse på den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at drage fordel af den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en forordning om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

(279) For at minimere risikoen for omgåelse som følge af den store forskel på toldsatserne er der behov for særlige foranstaltninger, som kan sikre anvendelsen af den individuelle antidumpingtold. Virksomheder med individuel antidumpingtold skal fremlægge en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder. Fakturaen skal overholde kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3. Import, der ikke er ledsaget af en sådan faktura, bør være underlagt den antidumpingtold, der finder anvendelse på »alle andre virksomheder«.

(280) Selv om det er nødvendigt at fremlægge denne faktura for toldmyndighederne i medlemsstaterne, således at de kan anvende de individuelle antidumpingtoldsatser på importen, er fakturaen ikke det eneste element, som toldmyndighederne skal tage i betragtning. Selv hvis det antages, at en sådan faktura opfylder alle kravene i denne forordnings artikel 1, stk. 3, skal medlemsstaternes toldmyndigheder foretage deres sædvanlige kontrol og skal i

⁽³⁶⁾ Europa-Kommissionen, Generaldirektoratet for Handel, Direktorat H, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgien.

lighed med alle andre tilfælde kræve yderligere dokumenter (forsendelsesdokumenter mv.) for at kontrollere, at oplysningerne i erklæringen er korrekte, og sikre, at den efterfølgende anvendelse af den lavere toldsats er berettiget i henhold til toldlovgivningen.

- (281) Hvis der er en betydelig mængdemæssig stigning i eksporten fra en af de virksomheder, der er omfattet af lavere individuelle toldsats, efter indførelse af de pågældende foranstaltninger, kan en sådan mængdemæssig stigning i sig selv betragtes som en ændring af handelsmønstret som følge af indførelsen af foranstaltninger, jf. grundforordningens artikel 13, stk. 1. Under sådanne omstændigheder og forudsat, at betingelserne er opfyldt, kan der indledes en antiomgåelsesundersøgelse. Ved denne undersøgelse kan det bl.a. overvejes, om det bliver nødvendigt at fjerne individuelle toldsats og pålægge en landsdækkende told.
- (282) For at sikre en korrekt håndhævelse af antidumpingtolden bør antidumpingtolden for alle andre virksomheder ikke kun finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter i forbindelse med denne undersøgelse, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i undersøgelsesperioden.

8.2. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (283) Som følge af de konstaterede dumpingmargener og den skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrænsen, bør de beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt.
- (284) Da den endelige told er lavere end den midlertidige told, bør de beløb, der er stillet som sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives —

8.3. Tilbagevirkende kraft

- (285) Som nævnt i afsnit 1.2 gjorde Kommissionen efter anmodning fra klageren importen af den undersøgte vare til genstand for registrering i henhold til grundforordningens artikel 14, stk. 5.
- (286) I undersøgelsens endelige fase blev de oplysninger, der blev indsamlet i forbindelse med registreringen, vurderet. Kommissionen analyserede, om kriterierne vedrørende opkrævning af endelig told med tilbagevirkende kraft i grundforordningens artikel 10, stk. 4, var opfyldt.
- (287) Kommissionens analyse viste ikke nogen yderligere væsentlig stigning i importen ud over omfanget af den import, der forvoldte skade i undersøgelsesperioden, som fastsat i grundforordningens artikel 10, stk. 4d. Med henblik på denne analyse sammenlignede Kommissionen de månedlige gennemsnitlige importmængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med de månedlige gennemsnitlige importmængder i perioden fra måneden efter indledningen af denne undersøgelse til den sidste hele måned, der gik forud for indførelsen af midlertidige foranstaltninger. Når man sammenligner de månedlige gennemsnitlige importmængder af den pågældende vare i undersøgelsesperioden med de månedlige gennemsnitlige importmængder i perioden fra måneden efter indledningen af denne undersøgelse til og med den måned, hvor der blev indført midlertidige foranstaltninger, kunne der ikke konstateres nogen yderligere væsentlig stigning:

	UP		juni 2020 til december 2020		juni 2020 til januar 2021	
	ton	ton/måned	ton	ton/måned	ton	ton/måned
Import af varmvalsede flade produkter fra Tyrkiet	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Kilde: Eurostat (EU-27).

- (288) Kommissionen konkluderede derfor, at opkrævningen med tilbagevirkende kraft af den endelige told for den periode, hvor importen blev registreret, ikke var berettiget i denne sag.

9. TILBUD OM TILSAGN

- (289) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afgav en af de eksporterende producenter tilbud om pristilsagn i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8.
- (290) Kommissionen evaluerede dette tilbud og konkluderede, at godkendelse af sådanne tilsagn ikke ville være mulig inden for rammerne af grundforordningens artikel 8. Dette skyldes hovedsagelig de mange ensartede varetyper, der er omfattet af tilbuddet, det forhold, at visse varetyper henhørende under den samme KN-kode/Taric-kode har forskellige minimumsimportpriser, at de tilbudte minimumsimportpriser ikke ville være tilstrækkelige til at afhjælpe de skadevoldende virkninger af dumping for de fleste varetyper, og at den tilbudte indeksering ikke egner sig til at indregne udsving i råmaterialepriserne.
- (291) I sine bemærkninger til pristilsagnet fra den eksporterende producent fremsatte klageren argumenter til fordel for afvisningen, som støttede Kommissionens egen analyse.
- (292) Kommissionen sendte et brev til den eksporterende producent med en begrundelse for afvisningen af tilbuddet og gav virksomheden mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (293) Kommissionen modtog ingen bemærkninger fra den eksporterende producent vedrørende konklusionen om, at det foreslåede tilsagn ville være utilstrækkeligt og uigennemførligt.
- (294) Af de årsager, der er anført i betragtning 290-293 blev tilbuddene om pristilsagn afvist.

10. AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

- (295) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽³⁷⁾ er rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.
- (296) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i forordning (EU) 2016/1036 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af fladvalsedede produkter af jern, ulegeret stål eller andre former for legeret stål, også i oprullet stand (herunder »afkortede produkter« og »smalt båndjern«), kun varmvalsedede, ikke pletterede, belagte eller overtrukne, med oprindelse i Tyrkiet, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (Taric-kode 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (Taric-kode 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (Taric-kode 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (Taric-kode 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-kode 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-kode 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (Taric-kode 7226 91 91 19) og 7226 91 99.

Følgende varer er udelukket

- i) produkter af rustfrit stål og kornorienteret silicium-elektrisk stål
- ii) produkter af værktøjsstål og hurtigstål

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- iii) produkter, ikke i oprullet stand, uden reliefmønster, af tykkelse over 10 mm og af bredde 600 mm og derover, og
- iv) produkter, ikke i oprullet stand, uden reliefmønster, af tykkelse 4,75 mm og derover, men ikke over 10 mm og af bredde 2 050 mm og derover
- v) produkter, a) hvis bredde er 350 mm og derunder, og b) hvis tykkelse er 50 mm eller derover, uanset produktets længde.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 beskrevne varer fremstillet af følgende virksomheder:

Land	Virksomhed	Endelig antidumpingtold	Taric-tillægskode
Tyrkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Erdemir Group: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Alle andre virksomheder	7,3 %	C999

3. Anvendelsen af de individuelle toldsætter, der er anført for virksomhederne i stk. 2, er betinget af, at der fremlægges en gyldig handelsfaktura for medlemsstaternes toldmyndigheder; handelsfakturaen skal indeholde en erklæring, der er dateret og underskrevet af én af de ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen, med angivelse af den pågældendes navn og funktion og med følgende ordlyd: »Undertegnede bekræfter, at den (mængde) af (den pågældende vare), der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af (virksomhedens navn og adresse) (Taric-tillægskode) i [det pågældende land]. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.« Hvis der ikke fremlægges en sådan faktura, anvendes toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige antidumpingtold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2021/9, opkræves endeligt. De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed ud over den endelige antidumpingtold, frigives.

Artikel 3

Der opkræves ikke en endelig antidumpingtold med tilbagevirkende kraft på den registrerede import. Data indsamlet i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/1686 opbevares ikke længere.

Artikel 4

Artikel 1, stk. 2, kan ændres for at tilføje nye eksporterende producenter fra Tyrkiet og pålægge dem en passende vejet gennemsnitlig antidumpingtold for samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgår i stikprøven. En ny eksporterende producent skal dokumentere, at:

- a) denne ikke eksporterede de varer, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, med oprindelse i Tyrkiet i undersøgelsesperioden (1. januar 2019-31. december 2019)

- b) denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksportør eller producent, der er omfattet af de foranstaltninger, som indføres ved denne forordning, og
- c) denne enten har eksporteret den pågældende vare eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse om at eksportere en betydelig mængde til Unionen efter udløbet af undersøgelsesperioden.

Artikel 5

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. juli 2021.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand
